

Gincipit capitula libri vicefimi.

- C**uod quāuis om̄i tpe deus iudicet. in hoc tamē libro de nouissimo eius iudicio sit p̄rie disputandum. **i.**
De varietate rerū hūanarū cui nō p̄t dici deesse iudiciū d̄ei. q̄uis neq̄at iuestigari. **ii.**
Luid in libro ecclesiasten salomon de hijs que in hac vita et bonis et malis sunt communia disputauit. **iii.**
Ad differendū de nouissimo iudicio dei noui p̄mū testamēti ac dem de veteris testimonia pbaturus sit. **iv.**
Quib⁹ sententijs dñi salvatoris diuīmū iudicium futurū in fine seculi declaret. **v.**
Cue fit p̄ma resurrectio: que secūda. **vi.**
De duab⁹ resurrectiōibus et de mille ānis quid i apocaliphi hānīs sc̄ptuz sit et quid de eius r̄onabilē sentiatur. **vii.**
De alligatōne et solutōe dyaboli. **viii.**
Luid sit regnū sanctoꝝ cuꝝ xp̄o per mille annos. et in q̄ discernāta regno et̄no. **ix.**
Luid respondendū sit eis qui putat̄ resurrectōem ad sola corpora non etiam ad aias p̄timere. **x.**
De gog et magog. quos ad psequēbam eccliam dei solutus ap̄e finem seculi dyabolus incitabit. **xi.**
An ad vltimū suppliciūz p̄meat̄ impiorū quod descendisse ignis de celo et eosde come disse memoratur. **xii.**
An an temp⁹ p̄secutōnis anti xp̄i mille an mānumetandi fint. **xiii.**
De dānatione dyaboli cum suis et p̄ reas p̄titulatōem de resurrectōne corporoꝝ oīm mōtuꝝ et de iudicio vltimē retribut̄ oīs. **xiv.**
Lui fuit mortui quos ad iudiciū exhibuit̄ mare. vel quos mois et̄feri reddidere. **xv.**
De celo nouo et terra noua. **xvi.**
De ecclie glorificatione. fine post si nem. **xvii.**
Luid apostolus petrus de nouissimo dei iudicio p̄dicat. **xviii.**
Luid aplus paulus tessallōnicēb⁹ scripscrit. et de manifestatōne antixp̄i; cui⁹ temp⁹ dies dñi subse quat̄. **xix.**
Luid idem aplus in p̄ma ad eosde episto la de resurrectōne mortuoꝝ docuerit. **xx.**
Luid psalas ap̄beta de mortuoꝝ resurrec tione et retributione iudicij sit locutus. **xxi.**
Cualis futura sit egressio sanctoꝝ ad vi dendas penas maloꝝ. **xxii.**
Cue ap̄terauerit daniel de p̄secutione an tixp̄i et de iudicio dei regnoḡ sacerdotiꝝ. **xxiii.**
In psalmis dāniticis q̄ de fine seculi hui⁹ et q̄ de nouissimo dei iudicio p̄cīnat̄. **xxiv.**

De p̄phēcia malachie quā dei iudiciū vlti mūclaratur. et quoꝝ dī p̄ purificatorias pe nas faciēda mundatio. **xxv.**

De sacrificiis que sancti offerēt deo sic pla citura: quo mō in diebus p̄st̄mis et annis pri oribus placuerunt. **xxvi.**

De separatiōibus bonoꝝ et maloꝝ p̄ quaz nouissimi iudicij discretio declarat̄. **xxvii.**

De lege moyi spiritualit̄ intelligēda. ne dā nabilia murmurata carnaſens⁹ icurrat. **xxviii.**

De adūetu helie an iudiciū cuius p̄dicati one sc̄p̄t̄arum secreta reserante iudiciū ouer tentur ad xp̄m. **xxix.**

Quod in libris veteris testamēti cuꝝ deus legitur iudicaturus. nō euident̄ xp̄i p̄sona mōstretur sed ex quibusdaz testimonijs vbi dñs deus loquitur non dubie appareat q̄ ipse sit xp̄us. **xxx.**

Expliciūt capitula libri vicefimi. **G**incipit liber vicefimi. **Ca. p̄muz**

De die vltimi iudicij dei quod ip̄e donauerit locuturi. cumq̄ asserturi adūlus imp̄ios et incredulostā q̄ in edificij fundamento p̄s pone testimonia diuīna debemus. Quibus qui nō lūt̄ credere humanis ratiūculis falsis atq̄ fal lacibus ōt̄uentire conātur ad hoc ut aut alio significare ostendant q̄d abhiberetur testimoniū de literis sacris. aut oīno diuīnit̄ esse diūum negēt. Nam nullū existimo esse mortali um qui cu ea ficut dicta sunt intellecerit. et a simo ac vero deo per aias sanctas dicta esse crediderit; nō eis cedat at q̄ osentiat̄. Hie id et ore fateat̄. Hie aliq̄ vicioſateri erubescat a metuat̄ vel etiā p̄cipacia similiama insanie id quod falsuz esse nouit aut credit. Otra id qd̄ veruz esse nouit aut credit. etiam otentioſissime defendē molitur. **Q**uod ergo in obſessōe ac p̄fessione tenet oīs ecclie dei veri xp̄m d̄ celo esse venturū ad viuos et mortuos iudicādos. hunc diuīni iudicij vltimū diem dicimus id est nouissimū temp⁹. Nam p̄ quot dies hoc iudiciū tendatur incertū est sed scripturarū more sanctarū diem poni solere p̄tempore. mo qui illas literas quālibet negligere lege rit nescit. Ideo aut̄ cuꝝ diem iudicij dei dicimus adicim⁹ vltimū vel nouissimū q̄ et nunc iudicat̄ et ab humani ḡn̄is inicio iudicavit̄.

7

dimitte de paradiso et a ligno vite separans p/
mos homines peccati magni perpetratores; immo
etiam quoniam angelis peccatis non peccit quorum
princeps homines a seipso subversus inuidendo sub
ueritatem per dubio iudicauit. Nec sine illius al
to iusto quoque iudicio et in hoc aereo celo et in terris
et demonum et hominum miserrima est vita erroribus
et ruinisque plenissima. Verum si nemo peccasset
non sine bono rectoque iudicio vniuersam rationalem
creaturem pseueratissime sibi suo domino coherere
tem in eterna beatitudine retinetur. Judicauit eti
am non solus vniuersaliter de genere demonum atque
homium miserit fuit propter proximum meritum pec
carorum; sed etiam de singulorum opibus propriis que
gerunt arbitrio voluntatis. Nam et de menses ne
torqueatur peccantur. Nec utique in iustitia vel p/
ciatur eis; vel ipsa quoniam improbitate torqueatur
Et homines plerisque a parte semper occulte luit per
suis factis diuinis penas sive in hac vita si
ue post mortem; quia uis nullus homini agat recte
nisi dominus adiuuet auxilio. Nullus demonius a
homini agat iniquam nisi diuino eodemque iustissimo
iudicio punietur. Sicut enim ait apostolus; non est in
iustitas apud deutz etiam sic ipse alibi dicit. In
scrutabilia sunt iudicia eius et iustigabiles vie
eius. Non igitur in libro de illis primis nec de
illis mediis dei iudiciis sed de ipso non iustissimo
iudicio quantum ipse tribuit disputabo; quando
christus de celo ventus est viuus iudicatur et
mortuos. Iste quippe dies iudicij proprieitate
catur et quoniam nullus ibi erit impito querelle locorum
cur iustus ille sit felix et ille iustus infelix.
Nam namque tunc non nisi bonorum vera et plenissi
ma felicitas et omnis non nisi malorum digna et summa
ma infelicitas apparebit.

¶ Ca. iii.

Nunc autem et mala equo ait ferre dis
cimus quoniam patitur et boni. et bona non
magis pedere quam pescatur et mali.
Aeque hoc etiam in his rebus in quibus non appa
ret divina iustitia. salutaris est divina doctrina.
Nescimus enim quo iudicio dei boni ille sit pau
per. malus ille sit dives. iste gaudeat. quemque su
is probatis moribus cruciari debuisse meroribus
arbitramur. contristetur ille quem vita lau
dabilis gaudere debuisse persuadet. Exeat
de iudicio non solus in multis verum etiam da
natus innocens. aut mihi tate iudicis proflus. aut
falsis obtrutis testimoniosis ecclastri celestis
aduersarius eius non soli impunitur. verum etiam
vindicatus insultetur. impius optime valeat pri
us laguore tabescat. Atrociter suauissimi
iuniores. et qui nec ab eo quoniam ledere potes
tunt. diuina mortorum atrocitate affligantur. in
fantes vires rebus humanis imatura mortera
piscantur et quoniam videntur nec nasci debuisse diutissimi
me insuper vivat plenus criminibus sublimetho

noribus; et hominem sine querela tenebris igno
bilitatis abscondant; et cetera homini quoniam
colligit quis enumerat. Que si habetur in ipsa
velut absurditate ostentiaz. ue in hac vita
in qua hodie sicut sacerdos psalmus eloquitur vanite
ti similis factus est. et dies eius velut umbra
pertinet. non nisi mali adipisceretur transfor
matio bona ista atque eterna nec nisi boni talia pa
teretur mala posset referri ad iudicium iusti
dei. vel etiam benigni. ut qui non erant affectu
turi bona que faciunt fratres. et pectoribus vel de
ciperentur per malitia sua. vel per dei misericordia
solaretur bonis. et qui non erant passuri
eterna tormenta. et pectoribus vel per suis quibusque
et qualiterque peccatis affligentur. vel propter
implendas virtutes exerceretur malis. Num
vero quoniam non solus in malo sunt boni et in bono
mali quod videtur in iusti etiam plerisque et ma
lis mala venient et bonis bona pueniuntur. magis
inserutabilia sunt iudicia dei et inuestigabiles
vie illius. Nauis et nesciamus quo iudicio de
us ista faciat. vel fieri sicut apud quem summa
visus est et summa sapientia. summa iustitia. nul
la infirmitas. nulla temeritas. nulla iniurias.
salubriter tamē discimus non magnipendere seu
bona seu mala que videtur esse bonis malisque
comunia. et illa bona querere que bonorum. atque
illa maxime fugere quoniam pectoribus sunt malorum. Cuius
vero ab illud dei iudicium venerimus cuius tem
pus iam pectoribus dies iudicij. et aliquando dies do
mini nuncupatur. non solum quecunque tunc
iudicabuntur. verum etiam quecunque ab initio iu
dicata. et quecunque usque ad illud tempore adhuc
iudicata sunt. apparebunt esse iustissima. Vbi
habet manifestari quoniam iustitia dei latet. ut
nunc tam multa ac pene oia iusta iudicia dei.
sensus metusque mortali lateant. cum in hac
repiroque fidem non lateat iusti esse quod latet.

Nempe salomon sapiens. ¶ Ca. iii.
mus rex israel qui reguit iherusalem
librum quoniam vocatur ecclesiastes et iude
is quoniam habetur in sacraru canonie literaruz. sic
exorsus est. Vanitas vanitatum et oia vanitas. Que
abundantia homini et omni labore suo quoniam laborat
sub sole. Et cuius ex hac omnia non ereret cetera.
omemoratas eruntas erroresque vite huius. et tua
negligentes interea temporum lapsus ubi nihil soli
duum nihil stabile retinetur; in ea rerum vanitate
sub sole illud etiam deplorat quodammodo quoniam
cuius est abundantia sapientie super infinitas etiam
sicut abundantia patris super tenebras sapientis oculi
sunt in capite eius et stultus in tenebris am
bulet. unde enim incurrit omnis utique in
hac vita que sub sole agit. significans videlicet ea
mala que bonis et malis videtur esse omnina.

Dicit etiam illud quod et boni patiantur mala tam
quam mali sunt et malitiam boni sunt ad ipsam
bona ita loquuntur. Et inquit vanitas que facta
est super terram quae sunt iusti super quos venit qua
si factus impiorum. sunt impiorum super quos venit sic
sem iusto. Dixi quoniam est quam vanitas. In hac va
nitate cui quantum sativisum est inimicorum. to
tu istum liberum vir sapietissimum deputauit non
ut quis ob aliud nisi ut ea vita desideremus que
vanitatem non habet sub hoc sole sed veritatem sed illo
qui fecit hunc solem. In hac ergo vanitate non
quod nisi iusto dei regnum iudicio similis ei deus va
nitati factus vanesceret homo. In diebus tamen
vanitatis sue inest plurimum. utque resistat an
obtemperat veritati. et utque sit expers vere pie
tatis an pietatis: non propter vite huius vel bona
acquirendam vel mala vitam vanescendo trahit
unita. sed propter futurum iudicium per quod erit et bo
na bona et mala fine fine mensura. Denique
iste sapiens hunc librum sic occlusit ut dicatur. De
um time et maledicta eius custodi. quod est ois
homo. quia omne hoc opus deus adducet in iudi
cium in omni despectu. sive bonum sive malum. Quid
breuius. verius. salubrius dici potuit. Neque in
quiete et maledicta eius custodi. quod est ois
homo. Quicunque enim hoc est custos utique maledic
torum dei. quoniam qui hoc non est non est. Non enim ad
veritatis imagines reformatae remanentes in simili
tudine vanitatis. Quia omne hoc opus id est quod
ab homine fit in hac vita. sive bonum sive malum. non
adducet in iudicium. In omni despectu id est in
omni etiam qui temptabilis hic videtur. et ideo nec vi
deat quoniam deus ipsum videt. nec eum despiciat nec
eum iudicat perterit.

C. iii.
Nisi itaque ultimi iudicij dei testimo
nia de scripturis sanctis que ponere insi
tuimus. prius eligenda sunt de libris instru
menti noui postea de veteris. Quoniam enim rete
rapora sunt temporis noua tamen anteponenda sunt di
gitate quam illa vetera per contra sunt nouorum
noua igitur ponentur prius: que ut firmius pobe
mus: assumetur et vetera. In veteribus ha
betur lex et prophetarum in nouis euangelium et apo
stolicum. Atque auctor apostolus. Per legem enim co
gnitio peccati. Hunc autem fine lege iustitia dei ma
nifesta est. testificata per legem et prophetas. iusti
cia autem dei per fidem christi in omnes qui credunt
in eum. Ideo autem iusticia dei ad nouum pertinet. te
stam etiamque et testimonium habet a veteribus libris
hoc a lege ac prophetis. Primum igitur ipsa causa
ponenda est. et postea testes introducendi. Dic
et ipse christus dominus orationes suadet esse demon
strans scriba inquit eruditus in regno dei. simi
lis est viro patris filialis. pferenti de christo auto
suo noua et vetera non dixit vetera et noua. quod
utique dixisset. nisi maluisset meritorum ordines hab
ere

uare pro tempore.

C. iv.
Ego ipse salvator cum obiurgaret ciui
tates in quibus habuites magnas fecer
rat neque crediderat. et eis alienigenas
anteponet. veritatem inquit dico vobis. tiro et si
domini remissus erit in die iudicij pro vobis. Et pau
lopus alteri ciuitati. amem inquit dico tibi. quod es
re sodomitorum remissus erit in die iudicij pro tibi.
Hic cuiusdam etiam p[ro]dicat diem iudicij esse ven
tum. Et alio loco. viri minuti et inquit surgere in
iudicio cuius generatione ista. et obenabunt ea. quod
penitentiam egerunt in predicatione ione. et ecce
plusquam iona hic Regina austri surget in iudi
cio cuius generatione ista. et obenabit eam. quod venie
at finibus tere audire sapientiam salomonis. tec
ce plusquam salomon h[ab]et. Duas res h[ab]et loco discimus
et venturum esse iudicium. et cum mortuorum resur
rectione venturum. Ne minimus enim regina
austri quoniam ista dicebat de mortuis sine dubio
loquebatur: quos tu in die iudicij resurrecturos
esse predixit. Nec ideo dixit obenabunt. quod ipsi
iudicabunt. sed quod ex ipso operatione isti merito
obenabunt. Rursus alio loco. cum dicit hominibus
non. et malorum nunc per mixtione postea separatio
ne que utique in die iudicij futura est loquetur
adhibuit similitudinem de tritico seminato. et
super seminatis zizaniis. eaque suis exponens disci
pulis. quod seminat in quiete bonus seminat filius bonis
ager autem est mensus. bonum vero seminat filius fi
lii regni. zizania autem est filii filii sunt nequaquam. inimicorum
autem qui seminavit ea. est dyabolus. Nihil autem
ossumatio est seculi. messores vero angeli sunt. Si
cuit ergo colliguntur zizania et regni oburuntur. sic
erit in ossumatio seculi. Mittet filius hominis
angelos suos. et colligetur de regno suo oia scada
dala. et eos qui faciunt iniurias. et mittent eos
in caminum ignis. ibi erit fletus et stridor denti
um. tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno patrum eorum.
Qui h[ab]ent aures audiendi audiat. Ideo iudi
cium quidem vel diem iudicij non noiauit. sed eum
multo clarius ipsi rebus expressit. et sine secu
lifuturum esse predixit. Item discipulus suis amen
inquit dico vobis. quod vos qui secutis estis me. in re
generatione cuiuslibet sedetur filius hominis in sede ma
iestatis sue. sedebitis et vos super sedes duode
cim iudicantes duodecim tribus iudicat. Ideo disci
pulus cum suis discipulis iudicatur christus. Unde
et alibi iudeis dixit. Qui ego in bello ebub cicio
denionia filii vestri in quae cierunt. Ideo ipse iu
dices vestri erunt. Nec quoniam super duodecim se
des lessos esse ait. sed solos homines cuius ipso
iudicatores putare debemus. Duodenario
quaque numero viiisla quedam significata est iu
dicatum multitudo. propter duas partes numeri
septenarij. quo significatur plerungue viiislas.
Quae due partes id est tria et quatuor. altera per

7

alterā multiplicatē xij. faciunt hanc tētuor
ter. et tria quāt̄ xij. sunt. Et si q̄ alia hui⁹ duo
denarij numeri que ad hoc valeat rō repitur
Alioqñ qm̄ in locum iude traditoris apostolū
mathiā legim⁹ ordinatū. apostolus paulus
qui plus illis oībus laborauit vbi ad iudicant
dū sedeat. nō habebit. Qui pfecto cū alijs sā
atis ad numerz iudicū se ptemē demōstrat. cū
dicit. Rescitis q̄ angelos iudicabimus. De
ipis q̄s iudicādīs in hoc nō duodenario simi
lis causa ē. Non em q; dcm̄ est iudicantes. xij.
tribus israhel tribus leui q̄ terciadecia ē ab
eis iudicāda nō erit. à solū illū psalm. nō etiā
ceteras ḡtēs iudicabūt. Nō ait in regnā
tōne pculdubio mortuoz resurrectōez. noīe
voluit regnatiōis intelligi. Sic em caro no
stra regnabitur p̄ incorruptōez quēadmodū
est aia nostra regnata p̄ fidem. Nō ulta p̄tēa
que de ultimo iudicio ita dīcīdīt ut dili
genz considerata repianē ambigua. vel magis
ad aliud p̄tinētia. huc sc̄ ad eū salvatoris ad
uētūm. quo p̄ totū h̄ temp⁹ in ecclēsia sua re
nit. h̄ est in mēbris suis p̄ticulatim atq̄ pau
lati qm̄ tota cor⁹ ē eīḡ sue ad excidiū trene
irslm. qz t̄ illo cū loq̄ plerūq̄ h̄loq̄ t̄ aḡ 8
sine seculi. atq̄ illo die iudicij nouissimo. t̄ ma
gno loquāt̄. ita vt dinoscī nō possit oīno. nisi
ea que ap̄ tres euāgelistas. matheū marcu⁹
t̄ lucam. de hac re similiē dicta sunt mē se oīa
offerātur. Nō dā quippe alk̄ obseriūs alk̄ ex
pli cat plam⁹. ut ea q̄ ad vna rem p̄tinētia di
cuntur. appareat vñ dicāt̄. Nō facēt ut cūq̄
curaui iqdaz ep̄la quā t̄ scripsi ad b̄re memo
rie virū efficiuz salomonane vñ h̄ ep̄m. cuius epis
tōle titulus ē de fīte seculi. Prom̄dā iam illud
hic dicam qd̄ in euāgelio h̄m matheū de sepa
tōne bonoz. t̄ maloz legiē p̄ iudicij p̄sentissi
mū atq̄ nouissimuz xp̄i. Cum ait venerit inq̄t̄
filius hoīs in maiestate sua. t̄ omēs angeli cū
eo. tūc sedebit sup̄ sedem maiestatis sue. t̄ cō
gregabūt̄ an eum omēs ḡtēs. t̄ sepabit̄
eos ab inuicē. sicut pastoz segregat̄ oves ab
bedis. t̄ statuet̄ oves q̄dem a dextris suis. he
dos at a sinistris. Tunc dicet rex his q̄ a dext
ris eius erunt. Venite bñdīt̄ patris mei. pos
sibetē patum vob̄ regnū a ostiūtōe mū
di. Esuriū em̄ t̄ dediūt̄ mihi māducare. Bi
tiui t̄ dediūt̄ mihi bñbē. Hos peserā t̄ colle
gistis me. Iudus. t̄ cooperiūt̄ me. In car
cē erā. t̄ wñt̄is ad me. Tunc ridebunt ei iusti
dicētes. Dñe. qñ te vidim⁹ esuriētem t̄ paui
m⁹ te. sriētem t̄ dedim⁹ tibi potū. Quando
aī te vidimus hospitē. t̄ collegim⁹ te. à nu
dum. t̄ cooperiūm⁹ te. Aut qñ te vidim⁹ in
firmū à m̄ carcē t̄ venimus ad te. Et respon
dēs rex dicet illis. Amē dico vob̄. quādiuvm̄

fecistis de his fr̄ibus meis mīmīs. mībi feci
stis. Tūc dicet inq̄t̄ et bis qui a simistris eius
erūt. Discedite a me maledicti in ignē etiūz
qui patut̄ est dyabolo t̄ angel eius. Hēm̄d̄ si
mīlē etiā bis enumerat q̄ illa nō fecerit que
dextros fecisse memorauit. similiēq̄ mērōgā
tib⁹ q̄n eum viderit in hōz indigēta ostiū
tū. t̄ qd̄ mīmīs suis nō factū est sibi factū
nō fuisse r̄ndit. bñmonēq̄ oclūdēs. t̄ ibūt̄ inq̄t̄
hīj in suppliciuz. etiūz. iusti aī in vitam etiānam
Johānes vero euāgelista aptissime narrat eū
in resurrectōne mortuoz futurū p̄dixisse iudi
cium. Cū em̄ dixisset. neq̄ em̄ p̄t̄ iudicat qn̄
q̄ sed iudicium omē dedit filio. ut oēs hono
rificat̄ filuz. sicut honorificat̄ p̄t̄. qui non ho
norificat̄ filuz nō honorificat̄ p̄t̄. qui misit il
lum p̄tinus addidit. Amē amen dico vobis.
q̄ qui verbuz mēu audit t̄ credit ei qui me mi
sit h̄z vitam etiānam t̄ iudiciuz nō venit. sed en
fit a morte in vitā. Ecce hic dixit fideles suos
in iudiciuz nō venire. Nuō ergo p̄ iudiciū
sepabunt̄ a malis. t̄ ad eūs dextrāstabant ni
fi q̄. Bloco iudiciuz p̄ dānatōne posuit. In ta
le quippe iudiciuz nō veniēt. q̄ audiunt̄ verbū
eius. t̄ credūt̄ ei qui misit illuz. Ca. vi.
DEmde adiūgit̄ t̄ dicit. Amē amē dī
to vob̄ q̄ venit hora t̄ nūne est quā
audierit̄ viuent̄. Sicut em̄pāt̄ h̄z vitam in se
metiō. sic dedit̄ t̄ silio h̄re vitam in semetip
so. Nonduz de sc̄dā resurrectōne id ē corpōz
loquit̄ q̄n in fine futura ē. sed de p̄t̄ma q̄ nū est
Hanc quippe vt distinguit̄ ait. Venit hora t̄
nūc est. Non autē ista corpōz sed aīarum est.
Habēt̄ em̄ t̄ aīe. mortuoz suā in impietate atq̄
peccatis. P̄t̄m̄ quam mērē mortui sunt de
q̄bus idēz dñs ait. Sine mortuoz sepelire mō
tuos suos. ut sc̄i in aīa mortui. in corpore mor
tuos sepelirēt̄. Prop̄istos ḡ impietate t̄ ini
quitate in aīa mortuos. venit inq̄t̄ hora t̄ nūc
est q̄n mortui audierit̄ vocem filii dei. et qui au
dierint̄ viuent̄. Qui audierint̄ dixit. qui obedi
erint̄. q̄ crediderit̄ t̄ vsc̄ in finē p̄seuerauē
rint̄. Nec fechic vllam differētiam bonoz. et
maloz. Om̄ibus em̄ bonuz est audire vocem
eius t̄ viuere ad vitā pietatis ex impietatis
morte ēnseundo ire. De qua morte ait aplus
paulus. Ergo omes mortui sunt. t̄ p̄ om̄ibus
mortu⁹ est xp̄us. vt qui viuunt̄ iam nō fibi vi
uant̄. ei qui p̄ ip̄his mortu⁹ est t̄ resurrexit̄.
Om̄es itaq̄ mortui sunt in peccatis. nemē p̄t̄
sus excepto sue originalib⁹ sue etiā volun
tate additīs. vel ignorādo vñ sciēdo nec faci
endo quod iustuz est. Et p̄ om̄ibus mortuis.
viu⁹ mortu⁹ est vñd̄. eid nullū h̄ns oīno p̄t̄m̄
vt qui p̄ remissiōem peccatoroz viuunt̄. iaz nō

Sibi viuant sed ei q̄ p̄ omib⁹ mortuus ē p̄ peccata n̄a et resurrexit ppter iustificationē nostrā: vt credētes in eu qui iustificat imp̄um ex impietate iustificati. tanq̄ ex mōte vi uificati ad p̄mā resurrectionē que nūc est aia rum p̄tinē possemus. Ad hāc em p̄ma; n̄ p̄t n̄t nisi qui b̄ti erunt mēnuz. Ad secūdaz ve ro de qua mox locuturus ē et b̄fōs p̄tinere do cebit t̄miseros. Ista est misericordie: illa iu dicij. Propt̄ quod in psalmo scriptū est. Mi sericordiā et iudicium cantabo tibi dñe. De q̄ iudicio osequēter adiūxit atq̄ ait. Et p̄tātē dedi ei et iudiciuſ facē: quia filius hois ē. Hic ostēdit q̄ in ea carne veniet iudicaturus in q̄ venerat iudicand⁹. ad hoc em ait q̄m fili⁹ ho mis est. ac dēmēde subiugens vñ agimus. no līte inq̄t mirari hoc q̄r venit hora in qua oēs qui in monumētis sunt audiēt vocem eius. et p̄cedent qui b̄fō fecerūt in resurrectionē vite qui vero mala egerunt in resurrectionē iudicij. Hoc illud est iudicium quod paulo an sic nūc p̄ banatione posuerat dices. Qui verbū meum audit et credit ei qui misit me h̄z vitam et nāz et iudiciū nō venit sed trāfit a morte in vita. id ē p̄tinēdo ad p̄mā resurrectionē qua nūc transīt a morte ad vitam in dānationē nō re met quam fīgīcauit appellatō ne iudicij. sicut etiam in hoc vbi ait. qui male egerūt in resurrectionē iudicij id est dānationis. Resurgat ergo in p̄ma; qui nō vult in sedā resurrectionē dānari. Venit hora tñūc est q̄m mortui audi ent vocem filij dei. et q̄ audierint viuet id est in dānationem nō venīt; que sedā mōris dñi. In quā mortem post sedā que corpora futura ē resurrectionē p̄cipitabunt que in p̄ma que amīmarū est nō resurgūt. Veniet em hora vbi n̄ ait. et nunc ē. quia in fine seculi erit. hoc est in ultimo et maximo iudicio dei q̄m omēs qui in monumētis sunt audiēt vocem eius et p̄cedent Non dixit quēadmodū in p̄ma; et qui audies tūt viuet nō em omēs viuet easēz vita q̄ q̄m am b̄a est. sola vita dicenda est. Nam vtiq̄ nō sine qualicūq̄ vita possent audire et mōnumētis resurgete carne p̄cedere. Quare at nō omēs viuet in eo q̄d sequit docet. Qui bona inq̄t fecerūt in resurrectionē vite hi sunt qui viuet. qui vero mala egerūt in resurrectionē onem iudicij. hi sunt qui nō viuet. q̄ secūda morte morietur. Alia quippe egerūt. quoni ammale vixerūt. male at vixerūt quia in p̄ma que nūc est aia rum resurrectionē nō reuixerēt aut in eo q̄ reuixerāt nō in finem vslq̄ māserēt. Sicut ḡ due sunt ḡnations de q̄bus iaz sup̄ locutus suz vna b̄m fidēz q̄ nūc sit p̄ baptismū alia b̄m carnē que fieri in eius incorruptōe. at q̄ imortalitate p̄ iudiciuſ magnū atq̄ nouis

himū; ita sunt et resurrectiones due. vna p̄ma et nūc est et aiarum est. que venire nō p̄mitit in mortem sed am. alia secūda que nō nūc s̄z in seculi fine futura est. nec aiarum sed corporum est. que p̄ vleimū iudiciuſ alios mittet i sedā mortem alios in eam vitam que nō habet mortem.

Ca^{vij}

Deuab⁹ resurrectionibus idem iohānes euāgelista in libro q̄d apocalip sis eo modo locutus est. ut eaz p̄ma a quibusca nostris nō intellexa. insup etiā in quasbā rediculas fabulas vterētur. Ait q̄p̄ pe in libro memorato iohānes apostolus. Et vidi agelum descendētē de celo h̄ntē clauem abissi. et catlenā ī manu sua. et tenuit d̄ra conem illuz spētem atiquz qui cognomiat⁹ est dyabolus et satanas. et alligavit illū mil le ām̄s et misit illum in abissum et clausit. et fīgit sup̄ eum ut nō seducet iam ḡtēs donec si niātē mille ām̄. post hec optet eum solui bre ui tempe. et vidētē des et sedētē sup̄ eas. et iudiciuſ datum est. et aie occī soz ppter testio nū ihesu et ppter verbū dei et si qui nō adorauerūt bestiam nec imaginem ei⁹ nec accepēt inscriptiōem istōte aut in manusua et regnaue rūt cum ihesu mille ām̄s reliq̄ eoz nō vixerūt donec finiātū mille ām̄. Idec resurrectionē p̄ma est. H̄tus et sancta est qui haberet in hac p̄ma resurrectionē p̄tem. In istis sc̄a mōrs nō habet p̄tātem sed erūt sacerdotes dei et xp̄i et regnbunt cum eo mille ām̄s. Qui ppter hec hui⁹ libri ab p̄maz resurrectionē futuraz suspicati sunt corpalem inē cetera maxime nūo ānoz mille p̄moti sunt tanq̄ opteret in sāctis istis eo mō velut tātē tempis sieri sabbatissimū vacatiōe sez sancta post labores ānoz sexmiliuz ex quo creatus ē homo et magni illius peccati merito in huius mortalitatis erūnas de paradisi felicitate dimissus est ut q̄m septūm est vñ⁹ dies apud dñm sicut mille ām̄ et mille ām̄ sicut dies vñ⁹ sex ānoz milib⁹ et tanq̄ sex diebus impletis sequat̄ velut septim⁹ sabbati in ām̄s mille postremis. ad hoc sez sabbatum celebranduz resurgētibus sanctis. Due opio esset vtcūq̄ tollerabilis si aliq̄ delicie spirituales ī illo sabato affiture sanctis p̄ domi presētiam crederetur. Nam etiā nos hoc opiat̄ suimus ali quādo. Sed cum hōs qui tunc resurrexerint dicāt immoratissimis carnalib⁹ epulis vacatueros in q̄bus cibus sit tātus ac potus ut non solum nullam modestiā teneāt sed modūz q̄z ipsius incredulitas excedāt nullo modo ista possunt nisi a carnalibus credi hi⁹ autē q̄ sp̄ituales sunt istos ista credētes chīastēs apellat̄ greco vocabulo quod verbum e verbo exp̄metes nos possim⁹ miliarios nūcupare.

7

Cos at longum est refellere ad singulaz po-
tius que ad moduz scriptura hec accipiebat: po-
tam debemus ostendere Ait ipse dñs ihesu xpus
Nemo potest introire in domum fortis. et vasa
eius eripe nisi prius alligauerit fortē dyabolū
volens intelligi fortē. qz ipse genus huanuz
potuit tunc captiuū: vasa vero eius q fuerat
et reperitur si deles suos futuros. quos ille di-
uerbis peccatis atqz impietibus possidebat
Vt ḡalligare ē hic fortis: pte vidit iste a-
postolus in apocaliphi angelū descendētes &
celo habētem clauem abissi. et catenaz in ma-
nus sua. Et tenuit in qz draconēz illum spētē
antiquū qui cognomina ē dyabolus et satha-
nas. et alligauit eū mille annis. H̄ est cius potē-
statem ab eis seducēdis ac possidēdis q sue
rat liberādi cohibus atqz frenavit Mille at
āni duob⁹ modis pnt quātū mō occurrit intel-
ligi. aut qz in vltimis annis mille ista res agit
id est sexto anno miliario tanqz sexto die. cu-
ius nūc spacia posteriora volvuntur. secuturo
dēm de sabbato qz nō bz respam re quie scili-
et sc̄oz que nō bz sinez: vt hui⁹ miliarij tā
qz di. i nouissimā prem que ē manebit usqz ad
terminū seculi. mille annos appellauit. eo loq̄n-
di mō quo ps significat a toto. ac certe mille
annos pānis oībus hui⁹ seculi posuit vt pse-
deo nō notare ē ipa tempis plenitudo. mille-
narius em numer⁹ denarij nūl quadratus soli
dum reddit. Decez quippe decies duxa: siūt
centuz. **N**ue iam figura q̄drata sed plana est
Vt at mālitudiem surgat et solidatiat; tur-
sus cētuz dies multiplicatur et mille fiūt Por-
to si centū ipa p̄ vniūtate aliquā ponatur. q
le illud est qz dñs omia sua dimittēti et euz se
quēti pm̄fit dices. accipiet in b̄ seculo centu-
pluz. qz exponēs quodāmodo aplus ait. qua
finihil habētes. et omia possidētes. qz tā iaz-
dictum era. fidelis homis totus mūdus diu-
tiaz est. quāto magis mille p̄ vniūtate po-
nitur. vbi est soliditas ipsi⁹ denarie q̄dratu-
re. **V**nd et illud melius intelligit quod in psal-
mo legit. **A**emor fuit in seculū testamēti sui
verbi qz mādauit in mille ḡnationes id est in
omnes. Et misit illū in qz in abissuz. utiqz dyabo-
lus misit in abissuz. quo noīe h̄glificata est mul-
titudi inūabilis impioz quoqz in maligate
adūsus eccliam dei multū p̄fundasunt cor-
da. nō qz ibi dyabolus antenō erat s̄ideo dī
illuc missus. qz exclusus a credētibus plus ce-
pit impios possidē. Plus nāqz possidē a dia-
bolo qui nō solū alienatus est a deo; verū eti-
am gratis obit seruientes deo. Et clausit in
quit. et signit sup eum. vt nō seducēt iam gen-
tes. donec finiat mille anni. **C**lausit sup eum
dictū est. mēdixit ei ne possit exire. id est reti-

tum irāgrebi. **S**ighauit autē quod addidit
h̄glificasse mībī vīd. qz occultū esse evoluit qui
p̄ineat ad ptem dyaboli. et qui nō p̄tineant.
Doc quippe in seculo isto p̄lus latet. qz et qui
vīd state vtrū sit casurus et qui vīd iacere
verum sit resurrectū incertū est. **A**b eis at
gentibus seducēdis hui⁹ mēdici vīculo et
claustro dyabolus phibetur atqz cohibet: qz
pēnētes ad xp̄m seducebat anteavtē renebat
Has em̄ deus elegit an mūdi constitūtū eru-
ere de p̄tē tenebraz et trāsserere in regnū si-
lī claritatē sue. sic ut aplus ait. Nam seduce
re illum ḡetes etiam nūc. et secuz trahē ineter
nam penā sed nō p̄destinatas inēnam vitā.
quis fideli signorat. **N**ec moreat qz sepe dia-
bolus seducit etiā illos. qui regenerati etiam
in xp̄o vias ingrediūtūr dei. **N**ouit em̄ dñs
qui sūt eis. **E**x his in eēnam dānationem ne-
mīm ille seducit. **S**ic enīz nouit eos dñs. vt
deus quē nībil latet etiam futuroz. nō vt hō
qui hoīem ad p̄ns videt. sed tamē videt cui⁹
cor nō vider. qual autē postea sit futurus. nec
scipm̄ videt. **A**d hoc ḡligatus est dyabolus
et inclusus in abissō. ut iam nō seducat ḡetes
ex q̄bus cōstat ecclia qz antea seductos te-
nebat. ante qz esset eccia. **N**ec em̄ dictū est. vt
nō seducēt aliquem. sed vt nō seducēt inq̄tā
gentes in q̄bus eccliam p̄culdubio voluit itel-
ligi. **P**onec simātūr inq̄t mille anni id est aut
quod ēmanet de sexto die q̄ ostat ex mille anni
aut omēs anni quibus deinceps b̄ seculuz per-
agendū est. **N**ec sic accipiedū est. qz ait vt
nō s̄educēt ḡetes donec finiat mille anni qz
postea seducturus sit eas dumtaxat ḡetes ex
q̄bus p̄destinara ostat ecclia a q̄bus seducen-
dis illo ē vinculo claustroz phibitus. s̄z aut
illa locutione dictū est que in septeñtis aliquā
ensiuenit. qual est in psalmo. s̄ic oculi nū
ad dñm deum nostrum donec miseraē nostri.
Neque em̄ cum miseris sūt. nō erunt oculi bu-
rum eius ad dñm deum suū. **A**ut c̄te iste ē ordo
verbōz. **E**t clausit et signit sup eum donec fini-
at mille anni. **M**ād vero inēposuit vt nō sedu-
cēt iam gentes. ita se bz. vt ab hui⁹ ordīs cō-
nexione sit liberū. et seorsum intelligēdū. ve-
lut si post addētur. vt sic se habēt tota sentē-
cia. **E**t clausit et signit sup eum donec finiat
mille anni vt nō seducēt iam ḡetes: id est
ideo clausit donec finiat mille anni. vt nō sel-
ducēt iam ḡetes.

Ca. viij

Dicit hec inq̄t oportet euz solui breui
tempore. **S**i hoc ē dyabolo ligari in
trudi. eccliam nō posse seducēt. hec er-
go erit solutio eius vt possit. **A**bsit. **N**unq̄ ei
ab illo et ecclia seducetur p̄destinata et electa
an mūdi cōstitūtū. b̄ qua dīdū est nouit

20

deus qui sunt eius etiam hic erit etiam illo
tempore quo soluedus est dyabolus. sic ut ex quo
est insisterat huius fuit et erit omni tempore in suis vei
que qui succeditur nascendo morientibus. Nam pau
lo post dicit. quod soluerit dyabolus seductas gen
testoto orbe terrarum atque in bellum adiuseas
quoz hostium nus erit ut arena maris. Et as
cederunt inquit super eum latitudinez. et cixerunt
castra sanctorum. et dilectam ciuitatem. et descendit
ignis de celo a deo et comedit eos. et dyabolus
qui seducebat eos missus est in stagnum ignis et
sulphuris ubi et bestia et pseude prophetae et cru
ciabuntur die ac nocte in secula seculorum. Sed huius
iam ad iudicium nouissimum patet quod nunc ppe
ca omemorandum putauit. ne quis existimat eo
ipso paruo tempore quo soluerit dyabolus in hac ter
ra ecclesiastica futurum illo hic etiam vel non inuenire
te cum fuit solutus. vel absumetur cum fuerit mo
dis omnibus persecutus. Non itaque per teum huius tem
pus quod liber iste optulerit a primo seculo adiuuatu cri
sti usque in seculi finem qui erit sedus eius aduen
tus. ita dyabolus alligatus ut eius huius ipa sit alli
gatio. per huius inuenitum quod mille annos nume
ro appellat non seducere ecciam. quandoquidem
illane nec solutus utique seductus est. Nam ppe
ato ei si alligatus est non posse se ducere sive non per
mitti. quid erit solui nisi posse seducere sive per
mitti. quod absit ut fiat. Sed alligatus dyabolus
est non potest exercere totam temptationem quaz
potest vel vi vel solo ad seducedos homines in
parte suam cogendo violentia et fraudulenter ve
fallendo. Non habemus tamen longo tempore et
tanta infirmitate multorum plurimos tales qua
les deus id perpetuus non vult. et fideles deiceret
tunc crederet impediret. quod ne faceret alliga
tus est. Tunc autem soluerit quando et breve tempore
erit. Nam tribus annis et sex mensibus legitur to
tis suis suorumque viribus servitur. Et tales erit
cum quibus eis belligeradus est. ut vincit tanto
eius impetu insidijsque punit. Si autem nunquam sol
uerit minus appareret eius maligna potestate. mi
nus sancte ciuitatis fidelissima pacientia pba
retur. minus denique pspicetur. quod magno eius
malo tam bene fuit versus oportens deus. qui eum
nec oino abstulit a temptatione sanctorum. quan
tus ab eis interioribus hominibus ubi in deum
crediteur. forsitan missum. ut eius foris secundum impu
gnatione pspicatur. et in eis qui sunt ex parte
iphus alligatus. ne quatuor posset effundendo
et exercendo maliciam innumerabiles infirmos. ex
quibus ecciam multiplicari et impleri opeebat
alios credituros alios iam credentes a fide p
etatis hos defreret. hos frageret. Et soluerit
in fine ut quod fortis aduersarium dei ciuitas su
perauit. cum ingenti gloria sui redemptoris. ad
iutoris liberatoris aspiciat. In eis sane qui

tunc futuri sunt sanctoz atque fidelium operatone
quid sumus. Numquid est ad illos probados tamen
soluerint inimicos. cum que nos ligato fatus pculis
dimicamus quauis et hoc tempis inuallo quod
dam milites Christi tam prudenter et fortes fuisse
arcte esse non dubium est ut et si tunc in ista morta
litate viueret quod ille soluerit omnes inuidias
eius atque impetus et caueret prudenterissime.
et pacientissime sustineret. Idec autem alligatio
dyaboli non solum facta est ex que cepit ecclesia
pter iudeam etiam in nationes alias atque alias
dilatari. sed etiam nunc fit et sicut usque ad eminum
seculi quo soluedus est. quod et nunc hoies ab ini
delitate in que eos ipse possidebat quietuntur ad
fidem. et usque in illu finem sine dubio quietentur.
Et utique ymagine iste fortis tunc alligatus. quan
do ab illo tanquam vas eius eripiatur. et ab his usque
inclusus est non in eis osupta est quod sunt mor
tui. qui tunc erant qui esse cepit inclusus. sed suc
cesserunt eis alii nascendo atque succedunt donec si
niatur huius seculi qui oderint Christianos. in quorum
quotidie relut in abisso ceciscit et profundis cordi
bus includatur. Utrumque etiam illis ultimis diebus
annis et mensibus sex. qui solutus totis viribus se
uitur est aliquis in qua non fuerat fit accessurus
ad fidem. nonnulla quod est. Quomodo enim stabit
quod dictum est. quod intrat in dominum fortis ut va
sa eius eripiatur nisi prius alligatus fortis si eti
am soluto eripiatur. Ac per hoc cogitur
ista sententia ut credam illo secundum exiguo tempore
nemini accessurum esse propter Christiano. sed eis
qui iam Christiani reperi fuerint dyaboli prou
turus ex quibus etiam si aliquis videt secuti eius fue
rint non eos ad perdestinationem filiorum dei numer
ptinere. neque emfrustra idem iohannes apostolus
qui et hoc apocaliphim scribit. in epistola sua de que
busdam dicit. Ex nobis exierunt sed non erant ex no
bis. Nam si fuissent ex nobis permanessent utique no
biscum. Sed quid fiet de puulis. Numquid que
increibile est. nullos iam natos et non duos ba
ptizatos poccupari Christianorum filios illo tempo
re infantes nullos etiam ipsi nasci iam diebus
aut si erunt non eos a parentibus suis ad laua crux
regnationis modo quecumque pduci. Quod si fiet.
que pacto soluto iam a dyabolo valsa ista eripiatur
in cuius domum nemo intrat ut vasa eius eripiatur
at nisi prius alligatus est eum. Imo vero id potius
est credendum. nec quod cadant de ecclesia nec que
accedat ecclesia illo tempore defuturos. Sed p
fecto tam fortis erunt. et pentes per baptismum
dispuulis suis. et huius qui tunc primitus creditur
sunt ut illum fortis vincat etiam non ligatus
id est omnibus quibus ante a nunquam vel artibus
infidiatem vel urgentem viribus. et vigilanter
intelligatur. et toleranter feratur. ac sic illi etiam
non ligato eripiatur. Nec iocundus falsa erit euangelica

illa sententia quia intrat in domum fortis nisi prius alligavit fortem. Et cum eius veritatem ordo iste suatus est. ut plus alligaret fortis. erexitque vas eius longe lateque in omnibus gemitibus ex firmis et infirmis ita multiplicare tur eccia. et ex ipa retu dimitus predicatur et impleretur robustissima fide etiam soluto vas posset auferre. Sicut enim fatendum est multorum refrigerescere caritatem cum abundat iniqitas. et iniuriaris maximisque persecutoribus atque fallaciis dyaboli iam soluti eos qui in libro vite scripti non sunt multos esse cessuros. ita cogitandum est non soluz quos bonos lidelos illud tempore inuenient. sed non nullos etiam quod foris adhuc erunt adiuuantes de ipsis p[ro]fessorib[us] scripturatu[m]. in quibus et alia et finis ipse pronunciatus est. que vere iam sentiuntur. ad credend[um] quod non credebat futuros esse firmiores. et ad vincend[um] etiam non ligatus dyabolum fortiores. Quod si ita erit. propterea p[re]cessisse dicenda est eius alligatio. ut et ligati et soluti expoliatio sequetur. quoniam de hac redem est quis intrabit in dominum fortis ut via eius eripiat nisi plus alligavit fortis. **C**a[r]tea du[m] mille annis alligata est dyabolus. ix. sancti regnat eus christus ipsius mille annis. et idem sine dubio et eodem modo intelligendum est id est ex isto iam tempore prior eius adiutus. Excepto quippe illo regno de quo in fine dicitur est remittitur b[ea]titudini prioris mei possidere paratum vobis regnum. nisi alio aliquo modo longe quidem impatriam non regnaret cum illo sancti eius quibus ait. ecce ego vobiscum sum usque in summum seculi p[ro]fecto non etiam non dicetur ecclesia regnum eius regnum celorum. Nam utique isto tempore regno dei eruditur scriba ille qui profert de thesauro suo noua et vetera. de quo super locuti sumus. et de ecclesia collecturi sunt zizania messores illi qui primit eus tritico simili crescere usque ad messem. Quod exponens ait. **N**assis est finis seculi messores autem angelis sum. Sicut ergo colligitur zizania digni obviriatur. sic erit in osu[m] matio seculi. **A**ttet filius hominis angelos filios et colliget de regno eius omnia scandala. **P**unquam de regno illo ubi nulla sunt scandala. **D**e isto ergo regno eius quod est hic et ecclesia colligitur. Item dicit. Qui soluerit vnu[m] de mada tis istis minimis et docuit sic ho[mo]es. nimisocabi in regno celorum. Qui autem fecerit et sic docuerit. magnus vocabi in regno celorum. **V**erum dicit in regno celorum et qui non facit mada tis qui docet. **H**ec enim solue non fuare. non facere et illi qui facit et sic docet. sed isti nimis illum magnus. **E**t ostino securus adiungit. Dico enim vobis quod nisi abudauerit iusticia vestra super scribas et phariseos. id est super eos qui soluerunt quod docent. Scribis enim et phariseis dicit alio loco quod dicit et non

faciunt. **N**isi ergo abudauerit super hos iusticia vestra. id est ut vos non soluat sed faciat potius quod docet. non intrabit in regnum ce loz. **A**lio modo igitur in eligendum est regnum celorum. ubi ambo sunt. et ille scilicet qui soluit quod docet. et ille qui facit. sed ille nimis iste magnus. alio modo autem regnum celorum dicitur. quo non intrant nisi ille qui facit. **A**ccepit ubi virtus genus est ecclesia est qualis nunc est. **V**bi autem illud soluum erit ecclesia est. qualis tunc erit qui malus in ea non erit. Ergo et nunc ecclesia regnum christi est regnum celorum. Regnat itaque cum illo etiam nunc sancti eius. alie quidque tunc regnabit. nec tamen cum illo regnabit zizania. quoniam in ecclesia cum tritico crescat. **R**egnat enim illo qui faciunt quod apostolus ait. si resurrexit eus christus propter sursum sunt sapientibus christus est in dextera dei sedens que sursus sunt querite. non que super estram. De quibus item dicit. quod eorum unus sat sit in celis. Postremo regnat eus illo qui eo modo sunt in regno eius. ut sint etiam ipsi regnum eius. **Q**uo modo autem sunt regnum christi. quod ut alia faciem. quoniam ibi sunt donec colligatur in fine seculi de regno eius omnia scandala. tam in illuc sua querunt non que ihesu christi. **D**e h[oc] regno ergo milicie in quo ad h[oc] cum hoste obligatur. et aliquando repugnat repugnantibus vicis. aliquando certantibus in imperatur donec remaneat ad illud pacatissimum regnum ubi sine hoste regnabit. et de hac prima surrectione quoniam est liber iste sic loquitur. Cum emendisset alligari dyabolus mille annis et postea solui h[oc] in tempore mortis recapitulando quod in istis mille annis agat ecclesia agere et videtur inquit sedes et sedentes super eas et iudiciorum datum est. non habet putandum est de ultimo iudicio dici. sed sedes prepositorum. et ipsi prepositi intelligentes sunt per quas ecclesia nunc gubernatur. **J**udiciorum autem datum nullum melius accipiendo videtur quod id quod dicitur est. que ligaueritis in terra ligata erunt et in celo. **V**nde apostolus. **Q**uid enim mihi est inquit de his qui foris sunt iudicari. Nonne de his qui intus sunt vos iudicatis. **E**t aie inquit occisorum propter testimonium ihesu. et propter verbum dei scanditur quod postea dicturus est. regnauerunt enim ihesu mille annis. aie scilicet martirum nondum habi corporis suis redditis. neque enim proximorum aie mortuorum separantur ab ecclesia que eniam nunc est regnum christi. **A**lioquin nec ad altare dei fieri eorum memoria in canticatione corporis christi nec aliqd prodesset ad eius in periculis baptismum currere. ne sine illo simam h[oc] vita. nec ad reconciliatorem. si forte per penitentiam malave officietiam quisque ab eode corpe separatus est. **C**ure ei fiunt ista nisi quod fideles etiam defuncti membra sunt eius. **N**on quoniam ergo eus suis corporibus non datur

20

sunt iam tamē eoz aīe regnāt cum illo. dum
isti mille āni de currūt. Vnde in hoc eodem si-
bro t alibi legitur. Hēati mortui q̄ in domino
moriūt; amodo iam dīc spūs t requiescant
aloboribus suis. nam opa illoz sequuntur illos.
Regnat itaq̄ cum xpō nūc p̄mū ecclia in vi-
uis t moreuis. Propterea em̄ sicut dīc aplus
mortu⁹ est xp̄us; vt t viuoz t mortuoz dñe-
tur. Sed i dō tñmodo martiz aias omemo-
rauit; q̄ ip̄i p̄cipue regnant mortui qui vsg
ad morte p̄ veritate certarūt. Sed a parte
totum etiā ceteros mortuos intelligim⁹ p̄ti-
nētes ad ecciam quod est regnus xp̄i. Quod
vero sequit⁹. t si qui nō adorauerit bestiam nec
imaginē eius. neq; accepērūt in sc̄ptionem in
frōte aut in manus sua. simul deviuis t mortu⁹
is debemus accipe. Que sit porro ista bestia.
quāuis sit diligētius requirēdum; nō tam ab
torre a līde recta vt ipa impia ciuitas intel-
ligatur t p̄plus infidelū strariū p̄lō fideli
t ciuitati dei. Imagō vero eius simulario ei⁹
mibi videtur. m̄ eis vīz homībus qui velut si-
dem p̄fitēt; t infideli vīunt. Fīgūt enīz
se esse quod nō sunt. vocātūr eoz nō veraci effi-
gie. sed fallaci imagine xp̄iam. Ad eādem nā
eg bestiam p̄met nō solum arte mimici nomi-
nis xp̄i. t eius gloriōsissime ciuitatis. s̄ etiam
zīamia que de regno eius qđ est eccia in fine
seculi colligēda sunt. Et q̄ sunt qui nō adorāt
bestiam nec imaginē eius. nisi qui faciunt qđ
ait aplus. ne h̄tis iuguz ducētes cum infideli-
bus. Non adorāt em̄. id est nō osentūt. nō s̄bi
ciūt. neq; accipiūt in sc̄ptionem notam scili-
cet em̄inis in frōte. ppter p̄fessionem. in manu
pter opationem. Ab his ergo malis alieni si-
ue adhuc in ista mortali carne viuētes. s̄ue
functi regnāt cum xp̄o iam nūc modo quodā-
modo huic tempī o gruo p̄ totum h̄ in ualluz
qđ nūo mille significat ānoz. Reliqui eorum
inqt nō vixerūt. tora em̄ nūc est cum mortui
audierit vocem filij dei. t qui audierint viuēt.
Reliq̄ vero eoz nō viuet. Quod vero s̄b̄ didic̄
donec similitur mille āni; intelligēdum est p̄
eo tempe nō vixerūt quo viuē debuerūt advi-
tam sc̄z de morte trāsundo. Et ideo cum dies
venerit q̄fiat t corporz resurreccio; nō ad vi-
tam de monumētis p̄cedent. s̄ ad iudiciū ad
dānationem sc̄z ques̄da mors dī. Donec simi-
anē em̄ mille āni quicūq; nō vixerit id est isto
toto tempore q̄ agitur p̄ma resurreccio non
audierit vocem filij dei. t ad vitam de morte
nō trāhērit. p̄fecto in sc̄ba resurreccōne que
carnis est in mortem sc̄dam cum ip̄a carnē ēn-
sibit. Seqtur em̄ t dī. Idec resurreccio p̄ma
est. Beatus t sanct⁹ qui habet in hac p̄ma re-
surreccōne p̄tem id est particeps eius est. p̄p

se autem ē particeps eius q̄ nō solum a morte
que in peccatis est rūiūscit. verum etiā in eo
q̄ rūixerit p̄manebit. In istis inqt sc̄ba mors
nō habet potestatem. Habet autē in reliq̄s de
quib⁹ supius ait. reliq̄ eoz non vixerunt do-
nec similitur mille āni; qm̄ toto isto tempis in
fūallo quod mille ānos vocat quācumcūq; in
eo q̄s eoz vīxit in corpe nō rūiūxit a morte i
q̄ eū tenebat impietas; ut sic reuīuscēdo p̄me
resurreccōnis particeps sit. atq; in eo pote-
statem sc̄ba mors nō habet. ¶ Ca. x.

¶ **V**nt qui putāt resurreccōnem dici n̄
posse nisi corporz; ideoq; istam q̄z pri-
mā in corporib⁹ futuram esse cōten-
dūt. Quoq; em̄ est inquiūt cadere. eoz est re-
surgē. Cadunt autē corpora moriendo. nama
cadēdo cadauera nuncupātur. Non ergo aia
tum inquiūt resurreccio potest esse s̄z corporū.
Sed quid otrā aplum dicūt qui eam resurre-
ctōez appellat. Nam bīm interiorem. nō bīm ex-
teriorē hominem vīiq; resurrexerāt q̄bus ait.
Si resurrexit sc̄m xp̄o; que surūt sunt sapi-
te. Nuem sensum s̄b verbis alijs alibi posuit
dicens. Ut quē admodum xp̄us resurrexit a
mortuis p̄ gloriam p̄ris; sic t nos in nouitate
vite ambulem⁹. Vinc est t ill⁹. Surge q̄ dō-
mis t exurge a mortuis t illumiabit te xp̄us.
Quod autē dicunt nō posse resurgē. nisi qui
cadūt. t ideo putāt resurreccōnem ad corpora
nō ad aias p̄tinere. quia corporz est cadē cur
nō audiūt n̄ fēdati ab illo ne cadatis. t suo
domio star. aut cadit. et qui se putat stare vi-
deat ne cadat. Puto em̄ q̄ in anima nō īcor-
pore casus iste cauēdus est. Si igitur cadēti
um ē resurreccio. cadūt autē t anime. p̄fecto
et animas ēlūrgē ofitendum ē. Qd̄ autē euz
dixisset in istis sc̄ba mors nō habet p̄tātem ad
iūxit atq; ait. sed erūt sacerdotes dei t xp̄i. et
regnabūt cum eo mille ānis; nō vīiq; de solis
epis t p̄sbitēris dīctum est qui p̄prie iam vo-
canēt in ecclēsia sc̄dotes sed sicut omēs xp̄os
dīcimus ppter mysticuz crisma; sic omēs sc̄dotes
qm̄mēbra sunt vnius sc̄dotis. De qui
bus aplus petrus. Plebs inqt sancta regale
sc̄dotium. Sane h̄ breuit̄ atq; ēnseunt̄ īfīnu-
auti esse deus xp̄um dīcēdo sc̄dotes dī. t cri-
sti h̄ est patris t filij. quāuis ppter formā hui
sicut homis filius. ita etiam sc̄dos xp̄us effe-
ctus fit in ēnum. bīm or dinem melchisedech.
de qua re in hoc opere nō semel dīxim⁹. ¶ Ca. xi.

¶ **E**t cum finiti fuerint inqt mille
āni solvet satanas de custodia sua.
et exhibit ad seducēdas natiōes q̄ sunt
in q̄tuor angulis ēre gog t magog. t trahet
eos in bellum quoz numerus est ut arena ma-
ris. Ad hoc ergo rūc seducet ut i h̄ bellū ēhat

Nam t antea modis qbus poterat per mala multa t varia seducebat. Exhibit autē dīctū est: in aptam psecutōem de latebris erupet odioz. **V**ece m erit nouissima psecutō nouissimo imminēte iudicio. quam sancta ecclā toto frarum orbe patiet: vniuersa scz ciuitas xpī. ab vnūlīa dyaboli ciuitate quātacūqz erit vē qz supēr am. **H**ec te quippe iste quas appellat gog t magog. nō sic sunt accipieēt tanq̄ hnt aliq̄ maliqua parte frarum barbari osti/ tuti. hue quos qdam suspicātur getas t mas sagetas ppter litteras hoz noīm pmas. hue aliq̄s alios alienigenas. t a romano iure scīū ctos. **T**oto nāq̄ orbe frarum significati sūr isti esse cum dīctū est: natōes que sunt in qtuor angulis frē easq̄ sbiecit esse gog t magog. **Q**uoq̄ int̄pretatōem noīm esse operim⁹ gog tecū magog detectū. tanq̄ domus. t ipse qui pcedit de domo. **H**entes igīt sunt hīj in qbus dyabolū velut in abisso supius intell̄. **G**ebamus inclusuz. t ipē de illis quodāmodo fose efferas. t pcedens vt ille hicut tecū. ipse detectū. **S**i autē verūq̄ referam⁹ ad gētes nō vnuz hoz ad illas. alteruz ad dyaboluz. t tecū ipē sunt. qz in eis nūc includit. t quodā modo tegitur mimic⁹ antiquis. t detectū ipse erūt quādō in aptum obiū de opto erupture sunt. **Q**uod vero ait t ascenderūt supēr latitudinem. t cinxerūt castra sanctoz t dilectam ciuitatez. nō vtqz ad vnu locum venisse. vel vēturi esse significati sunt quāvno loco aliquo fuō sint castra sanctoz. t dilecta ciuitas cum h̄nō sit nisi xpī ecclā toto fraruz orbe diffusa. **A**cyp h̄ vbi cungz tūc erit que in oī bus gentibus erit: qd significatum est nomine laetitias frē; ibi erūt castra sanctoz ibi erit dilecta deo ciuitas eius. ibi ab omib⁹ mimic⁹ suis. qz et ip̄i in omib⁹ gentib⁹ cum illa erit psecutōnis illius immunitate cingēt. h̄ est in angustijs tribulatōnis artabitur. vrgebitur occludentur. nec militiā suam deseretur. que vocabulo est appellata castroz. **Ca.** xij

Quod vero ait t descendit ignis de celo t comedit eos nō extreñū putā dum est id esse supplicium quod erit cum dz. discedite a me maledicti in ignē eternu. **T**unc quippe in ignem mittetur ip̄i. non ignis de celo veniet in ip̄os. **D**ic autē bñ itel ligitur ignis de celo de ip̄a firmitate sanctorum qua nō cessuri sunt seūcētibus. vt eoz faciat voluntatem. firmamētum est em̄ celū. cuius firmitate illuc cruci abiurē ardētissimo zelo. qm̄ nō potuerūt attrahē impates anticri sti sanctos xpī. **E**t ipē erit ignis qui comedit eos t hoc a deo. qz dei munē insupabiles fiūt sanctivn̄ excruciaabūtūt mīmici. **S**icut enim bo-

no possum est zelus domus tue comedit me. ita ecōtariozelus occupauit plebez merudi tam. Et nūc ignis stratos comedit. t nūc vti qz excepto scz vltimi illius igne iudicij. Aut si eamplagam. qua pcutiēdi sunt ecclā psecutores veniēt iaz xp̄o. quos veniētes inueniet supēram. quādō inēficiet antixpm̄ spiritu oīris sui ignem appellavit descendētē de celo eosq̄ comedētē. **N**e q̄ vltimū suppliciū erit impioz. sed illud quod facta corporz re surrecōne passuri sunt. **Ca.** xiii

Dec psecutō nouissima que futura est ab antixp̄o sicut iā dixim⁹. qz t in b̄ libro supius. t apud danielē ppteraz possum est: tribus ānis et sex mēsib⁹ erit. qd tempus quāuis exiguū vtrum ad mille ānos ptingat. quib⁹ t dyaboli ligatum dič t sc̄tos regnare cū xp̄o. an eisbz ānis hoc parū spāciū supaddatur. atq̄ extra sit merito ambiguitur. qz si dixerim⁹ ad eosbem ānos hoc prie re. nō tanto tempe s̄ plixioze cuz xp̄o regnū sanctoz rep̄ictur exēdi. q̄ dyabolus alligari. pfecto em̄ sancti cuz suo regē etiam in ip̄a psecutōne p̄cipue regnabūt. mala fata vīcentes. qn̄ iam dyabolus nō erit alligat⁹. vt eos psequi omib⁹ virib⁹ possit. **N**uomodo ergo ista sept̄ura eisbem mille ānis vtrūq̄ d̄termiat. dyaboli scz alligationez. regnūq̄ sāctoz cum triū ānoz t sex mēsib⁹ in uallo pīus definatur alligatio dyaboli. q̄ regnū sanctorum in his mille ānis cum xp̄o. **S**i autē dix erimus parū psecutōnis bñ. hoc spaciū nō op̄utandū in mille ānis. sed eis impletis potius adicēdū. vt ppter possit intelligi qd̄ cuz dixisset. sacerdotes dei t xp̄i regnabunt cum eo mille ānis adicēt. et cum finiti fuerit mille anni solvetur sathanas de custodia sua. isto enim modo t regnum sanctorum t vinculum dyaboli simul cessatura esse significat. vt deinde persecutionis illius tempus nec ad sanctoz regnum. nec ad custodiā sathanae. q̄rum vtrūq̄ in mille ānis est p̄tinē. s̄ supadditum t extra op̄utandū esse credatur. cogem̄ fateri sanctos in illa psecutōne regnatores nō esse cum xp̄o. **S**ed quis audeat dicē. tunc cuz illo nō regnatura sua mēbra qm̄ ei maxime atq̄ fortissime coherebūt. t quo tempe quando erit actior impetus belli tāto maioz gloria nō cedēdi. tāto dñhor corona martirij. **A**ut si ppter tribulatiōes quas passuri sunt nō dice di sunt regnaturi oīequēs erit ut etiā supiorib⁹ diebus in eisbem mille ānis quicūq̄ t̄būlanē sanctoz eo ip̄o tempe tribulatiōnis sue. cum xp̄o nō regnasse dicātur. ac p̄ hoc t illi quoq̄ animas auctor libri bñ vidisse se scribit oīcōloz ppter testimoniuī ihesu. et prope

verbuz dei. nō regnabat cum xp̄o quādo patiebatur psecutōz. et ip̄i regnū xp̄i non erat quos xp̄us excellētius possidebat. Absurdis simū id quidē est. & oīno adūsan duz. Sed certe animē viētrices gloriofissimoz martirum omnibus dolorib⁹ ac laboribus sup̄atis atq; finitiz. postea q̄ mortalia mēbra posuerūt. cū xp̄o utiq̄ regnauerūt & regnāt donec finiatur mille āni. & postea receptis etiā corporib⁹ busiam īmortalib⁹ regnēt. Prōinde in tribus illis ānis atq; dimidio aīe occisoz p̄ eius martirio & que antea de corporib⁹ exierūt. & que ip̄a nouissima psecutō sūt exiture: regnūt cū illo donec finiat more ale seculū. & ad illud regnū vbi mors nō erit trāseatur. Nu circa cum xp̄o regnātūm sanctoz. plures annū erūt q̄ vinculi dyaboli atq; custodie. qui illiciū suō regē dei filio iam dyabolo nō ligato etiam p̄ tres illos ānos ac semisse regnabunt. Remanet i ḡt cum audiūm⁹ saēdotes dei & xp̄i regnabūt cuz eo mille āni. & cum finiti fuerint mille āni solueſathanas de custodia sua. à nō regnū huius sanctoz intelligam⁹ annos mille finiri. sed vinculi dyaboli atq; custodie. vt ānos mille id est ānos omēs suos que. eg pars hēat diūfis ac p̄prijs plixitatibus fini endos ampliōre sanctoz regno breviore dia boli vinculo. Aut certe qm̄ triū ānoz & sex mē hiuz breuissimū spaciū est op̄uari noluisse cre datur. sive qd̄ min⁹. satbane vinculuz. sive qd̄ amplius vīz regnū habēt sanctoz. sic de qua dīngētis ānis ī sextodecimo huius op̄is volumie disputauī qm̄ plus aliqt erāt. & tamē q̄ dīngēti sūt nūcupati. & talia sepe repiūnt ī literis sacris. si quis adūtat.

Ca. xiiij.
Dicitur hāc autē ī memoratōem nouissime psecutōis brevē sp̄leūtē totū qd̄ ultimo iam iudicio dyabolus. & cum suo p̄ncipe ciuitas īimica passura est. Dicte em̄. Et dyabolus qui seducebat eos missus ē ī stagnum ignis & sulphuris quo & bestia & pseu do p̄plete excruciatūt die & nocte ī secula seculoz. Bestiam bñ intelligi ip̄am impiaz ciuitatem sup̄iam dīximus. Pleudo p̄p̄tēa vero eius. aut antīxp̄us est. à imago illa id est signētum de quo ibi locuti sum⁹. Post h̄ip̄m nouissimū iudiciuz. qd̄ erit ī secūda resurrecōne mortuoz que corp̄oz est. recapitulādo narrās. quomō fuit sibi reuelatū. & vidi īq̄ tēbroum magnū & candidū. & sedentē super eum. & ab eius facie fugit celum & terra & locus eoz nō est mutetus. Non aīe vidi thronuz magnum & candidū & sedentē sup̄ euz. & ab eis facie fugit celum & terra qm̄ nō tunc sc̄m est id est ante q̄ esse ē de vivis & mortuis iudicati. sī eū se vidisse dīxit ī th̄ono sedētem. a cuius fa

cie fugit celus & terra sed postea. Peracto quip̄ p̄iudicio tunc ētē definat h̄ celum & h̄ terra qn̄ incipiet ētē celum nouū & terra noua. At tātōne nāq̄ terum nō oīmodo ī meritū transibethic mūdus. Vnd & aplus ait. P̄terit ei figura hui⁹ mūdi: volo vos sine sollicitudine ētē. figura ḡ p̄terit nō natura. Cum ergo se iohanes vidisse dīxisset sedētem sup̄ tēbroum cui⁹ a facie qd̄ postea futuruz est. fugit celus & terra. & vidi īq̄ mortuos magnos & puſillos & apti sunt libri: & talis liber aptus est qui est vite vniuersitatis. & iudicati sunt mortui ex ip̄ his scripturis libroz. sī facta sua. Libros dicit etiam aptos et libruz. Sed libru cuiusmōi nō tacuit. qui est īq̄ vite vniuersitatis. Ergo il libri quos p̄p̄ore loco posuit: intelligēdi sūt sancti & veteres & noui. vt in illis ōnderetur q̄ deus fieri sua mādata iussisset. in illo autē qui est vite vniuersitatis: qd̄ hocz quisq; nō fecis set sive fecisset. Qui liber si carnaliē cogiteatur q̄s eius magitudinem aut latitudiem valeat estimare. Aut quāto tempore legi poterit liber ī q̄ scripte sunt vniuersitatis vite vniuersitatis. Antatus angeloz nūs aderit quātushōim erit & vitaz suā quisq; ab angelo sibi adhibito au dīet recitat. Non ergo vnuis liber erit ōim: sed singuli singuloz. Scriptura vero ī stāvnu volens intelligi. et alius īq̄ liber aptus est. Tuedā īgitur vis est intelligēdā diuina. q̄ si et vt cuiq; op̄a sua vel bona vel mala cūcta ī memoriam reuocētur. & mentis ītuitu mira celeritate cernātur. vt accuse & excusat sci entia osc̄itiam. atq; ita simul & omēs & singuli iudicētur. Quē nimirūvis diuina libri nomē accepit. In ea quip̄ quodāmodo legitur q̄c quid ea faciētē recolit. Ut autē ōndat q̄ mor tuis sunt iudicādi puſilli cuz magnis recapitu lando dicit tanq̄ ad id rediēs qd̄ p̄terierat. potius distulerat. Et exhibuit mortuos mare qui ī eo erāt. & mors & infernus ī dīderūt mortuos quos habebāt ī se. Hoc p̄cūlūbū p̄us factum est qz̄ essent mortui iudicati. & tñ illud p̄us dictum est. Ergo est qd̄ dīxi recapitulādo eum ad id redisse quod intermisserat. Hunc autē ī ordīem tendit atq; vt explicatūr ip̄e ordo comodius: etiam de iudicatis mortuis quod iam dixerat suo reperiuit loco. Cum em̄ dīxisset. & exhibuit mortuos mare q̄ ī eo erāt. & mors et infernus reddidēt mortuos quos ī se habebant mōx addidit qd̄ pau lo ante posuerat. Et iudicati sunt singuli sī facta sua hoc est cū quod sup̄ dīxerat. et iudicati sunt mortui sī facta sua.

Ca. xv.
Ed qui sūt mortui quos exhibuit mare qui ī eo erāt. & mors et infernus reddidēt mortuos quos ī se habebant mōx addidit qd̄ pau lo ante posuerat. Et iudicati sunt singuli sī facta sua hoc est cū quod sup̄ dīxerat. et iudicati sunt mortui sī facta sua.

et quod huic in mari aut quod est absurdius mare hecat bonos mortuos et infernum malos. Quis hoc patitur? Sed pfecto ouenienter quodaz hoc loco mare isto seculo positum accipiuit. Cuz ergo et quod hic inuenier xps in corpore constitutos simul significaret cui eis qui resurrecturi sunt iudicados etiam ipsos mortuos appellauit bonos quibus dicitur. Mortui enim estis tunc astra ab scandita est cum christo in deo et malos de quibus dicitur sine mortuos sepelire mortuos suos. Possunt mortui etiam aperte hoc dicere: quod mortalia gerunt corpora. Unde apostolus. Corpus quodem inquit mortuum est propter peccatum spiritus autem vita est propter iustitiam vestrum in hoie viuente atque in hoc corpe constituto esse demostans et corpus mortuum et spiritum vitam. Nec tamquam dixit corpus mortale sed mortuum quoniam eadem pauloposte mortalium corpora sicut visitati vocantur appetit hos ergo mortuos exhibuit mare quod in eo erat id est exhibuit hoies hoc seculum qui cum in eo erat quia nondum obierat. Et mors et infernus inquit reddiderunt mortuos quod in se habebant. Mare exhibuit quod sicut inueniuntur sunt affectuerunt. Mors vero et infernus reddiderunt quam vite de qua iam exierat reuocarunt. Nec frustra fortasse non satis fuit ut dicatur mors aut infernus sed vestrum dicitur est. Mors propter bonos qui tamenmodo morte perpeti potuerunt non et infernum infernus autem propter malos qui etiam penas apud infernos pendunt. Si enim non absurde credi videtur antiquos etiam sanctos qui veteri christi tenuerunt fidem locis quidem a tormentis impiorum remotissimis sed apud infernos fuisse donec eos inde sanguis christi et ad ea loca defecissent erueret pfecto demecepserunt boni fideles effusio illius pectoris iam redempti pro Christus infernos nesciunt donec etiam receperint corporibus bona recipiant quod merentur. Cum autem dixisset et iudicari sunt singuli hi facta sua breuius significavit quod modum fuerit iudicari. Et mors et infernus inquit missi sunt in stagnum ignis his noibus significatis dyabolus. quem mortis est auctor infernarum penarum vniuersalium simul demonum societatem docet emest quod super euidentius poccupando iam dixerat et dyabolus quod seducebat eos missus est in stagnum ignis et sulphuris. Quod vero obscurius abiuxerat dices quo et bestia et pseudo prophetata hic aptius et qui non sunt in ueti inquit in libro vite septimi missi sunt in stagnum ignis Non deus libet iste omenem memorat ne obliuione fallatur sed pfectinatem significat eorum quibus etiam dabitur vita. Neque enim nescit eos deus et in hoc libro legit ut sciatur sed potius ipsa eius punitia de illis quod falli non potest liber est vite in quod sunt septimi id est anniversarii.

xvi.

Ninto autē iudicio quo p̄nunciavit
iudicādos malos restat ut etiā dō
nis dicat. Nam c̄m explicavit qd bre
uiē a dño dicitur est. Q̄būt isti in suppliciū et er
nū se q̄t vt explicet qd eē ibi one dicit. iusti at
in vitā etenam. Et vidi inq̄t celum nouū et ter
ram nouā. Nam p̄mūz celum et terra esse
et mare iam nō est. Isto fiet ordie qd sup̄ius p̄
ocupādo iaz dixit vidisse se sup̄ thronū seden
tem. cui⁹ a facie fugit celuz et tra. Iudicatis
quippe his qui sc̄pti nō sunt in libo vite. et in
etenus ignem missis. qui ignis cuiusmōi t̄ in q̄
mūdi vel teruz parte futus sit; hoīem sc̄re. ar
bitror nemiem nisi forte cui sp̄us diuīus ostē
dit. Tunc figur a hui⁹ mundi mūdancz igni
um oſlagratōe p̄teribit; siēcēm est mundana
ruz aquazz imūdatione diluīū. Illa itaq̄ ve
dixi oſlagtione mundana elemētoz corrupti
biliū qualitates q̄ corpibus nr̄is corruptibili
bus oſgruebat. at dōdo penitus interibit. At
ip̄a ſba eas q̄litates hēbit que cor pibis im
mortali⁹ mirabilī mutatōe ueniant. vt ſez
mūdus in melius inouatus. apte accomodet
homibus etiā carne in meli⁹ innouatis. Nō
autē ait. et mare iam nō est. vtrū maximo illo
ardore ſicetur an t̄ ip̄m vereat in melius nō
facile dixerim. Celuz quippe nouū et ram nō
uam fuerā legim⁹. De mari autē nouo aliqd
me vſpiā legiſſe nō recolo; niſi qd in hoc eodē
libro rep̄itur tanq̄ mare vitreuz ſimile cristal
lo. Sed tunc de ſto ſine ſeculi nō loquebarū
nec p̄prio dixiſſe vi⁹; mare ſz; tanq̄ mare. qn
uis et nunc ſic amat p̄phetica locurio p̄p̄i⁹ ſo
bis trāſlata miſce. ac ſi quodāmodū relare qd
vi⁹; potuit de illo mari dīcē. et mare iam nō est
de quo ſup̄dixerat et exhibuit mortuus mare
qui in eo erat. Nam c̄m tunc non erit hoc ſecu
lum. vita mortaliuz. turbulētum et pecculosuz
quod maris nomē figurauit. **Ca.** xvij.

accrescunt. Sed per iudicium dei quod erit nouissimum per eius filium Christum. tanta eius et tanta noua dei munera claritas apparebit. ut nulla remaneat vestigia mortali. quoniam qui deus et corpora ad incorruptionem atque immortalitatem nouam ex vetere corruptione atque mortalitate conservabitur. Nam hunc de isto tempore accipere quo regnat Christus rege suo mille annis impudenter nimis mibi visum est. cum aptissime dicat abstergere deus omnium lacrimam ab oculis eorum. et mors iam non erit neque luctus neque clamor. sed nec dolor. nullus. Quis vero tam sit talis absurdus. et obstinatissima ostentatio onesanus qui audeat affirmare in huius mortalitatis erumus. non dico propter sanctum Iacobum. sed vnde quoniam scimus qui habet voluntatem vel ducatur vel duxerit vitam. nullus habens taliter laetitiam vel doles. cum potius quanto quisque est sanctior. et de sideribus sancti plenior. tanto sit eius in oratione fletus uberior. An non est vox eius supne habens. facte sunt mihi lacrime pane die ac nocte et laudem per singulas noctes lectum meum. in lacrimis meis stratus meum rigabo. et gemitus meus non est absconditus a te. et dolor meus non uanatur est. Aut vero non eius filii sunt qui ingemiscunt. sed id est qui nolunt expoliari. sed superestirpant absorbare mortale avita. Nonne ipsi sunt quoniam promissas habentes spiritus in semetipsis ingemiscunt. adoptione expectantes redemptorem corporis sui. An ipse apostolus paulus non erat supnus Iherosolimitanus. vel non multomagis habet quoniam per istate licet fratribus carnalibus suis tristitia illi erat magna et omnis dolor cordis eius. Quando autem mors non erit in ista civitate non quando dicetur Vbi est mors ostentio tua. vbi est mors aculeus tuus. Acculeus autem mortis est peccatum. Atque tunc virtus non erit quoniam dicetur. vbi est. Nunc vero non quilibet infimus cuius illius civitatis. sed id est iohannes in epistola clamat. Si dixerim quoniam non habemus nos ipsos sed dicimus et veritas in nobis non est. Et in hoc quidem libro cuius non men est apocalypsis obscura multa dicuntur ut metem legem exercet. et pauca in eo sunt. ex quo manifestat deinde agitur cetera eius labore maxime quoniam sic eadem multis modis repetit. ut alia atque alia dicere vestiget. Verus in his verbis vbi ait. Abstergere omnem lacrimam ab oculis eorum. et mors iam non erit. neque luctus. neque clamor. sed nec dolor. nullus tanta luce dicta sunt de seculo futuro et immortalitate atque eternitate sanctorum. Tunc enim solus atque ibi solum ista non erit ut nulla debet in literis sacris queri. legere manifesta. si hec putauerimus obscura.

Nunc iam videamus / **C**a. xviii.
quid etiam apostolus petrus de his iudicis
sciperit. Veniet inquit in nouissimo

dierum illusione illud estes summae occupantes tias suas cutes et dicentes. Vbi est promissus patre iphus. Ex quo emperores dormierunt. sic oia pseuerarunt ab inicio creature. Latet enim illus hunc volentes quia celi erant olim et terra de aqua. et per aquas constituta dei verbo per que qui tunc erant mundus aqua mundatus desperant. Qui autem non sunt celi et terra eodem modo repositi sunt ignorati rebus in diem iudicij et positionis hominum impiorum. Hoc unum vero non lateat vos carissimi. quia unum dies apud dominum sicut mille anni. et mille anni sicut dies unius. Non tardat dominus promissum sicut quidam tarditatem existimat. sed patienter fert propter vos nolens aliquem perire. sed omnes in primam conuertit. Veniet autem dies dominus ut sursum in quo celi magni impetu consumatur. et elementa autem ardentia resoluuntur. et terra et quae in ipsa sunt opera exurentur. His ergo omnibus peunitibus. quales optet esse vos in sanctis unctionibus expectantes. et proferentes ad priorem diei domini per quas celi ardentes soluentur. et elemeta ignis ardore decoquuntur. Nouos vero celos et terram nouam summae missa ipsius expectamus. in quibus iusticia inhabitat. nihil hic dicit de resurrectione mortuorum. sed sane de positione mundi huius sat. vbi etiam omenoz facilius an diluvium videtur admonuisse quod amodo quatenus in fine huius seculi mundum istum perturbitur esse credamus. Nam et illo tempore pisse dicit. qui tunc erat mundus nec solum orbe terrae vertutum et celos quos viri istos aereos intelliguntur quoniam locum ac spaciun. tunc aqua crescenti superauerat. Ergo totus a pene totus aer iste vertutus. quod celum vel potius celos vocat. sed istos virtuosimos non illos supremos. vbi sol et luna et sidera ostenduntur sunt. queruntur fuerat in humiditate. qualitate. atque modo cum terra prierat. cuius tunc virtus pro facies fuerat at delecta diluvio. qui atnunc sunt in quatuor celi et terra. eodem modo repositi sunt. ignis rebus in diem iudicij et positionis hominum impiorum. Nam et homines propter magnam qualitatem omniatatem non dubitare dicere positiones futurae. cum enim eorum qualitas in eis perennis sit mensura natura. Querat forsan aliquis. si post secundum iudicium istem mundus ardebit antequam per illo celum non unum et transoua reponantur. eo ipso tempore flagrata eis ei. vbi erunt sancti eius eos habentes corpora in aliquo loco esse necesse fit. possumus rite refuturos eos esse in superioribus partibus. quoniam ita non ascendet flama illius incendi quemadmodum nec vinda diluvii. Talia quippe illis inerunt corpora. ut illic sint ubi esse voluerit sed nec

ignem ostagratōis illius p̄t̄mescūt immorta
les atq̄ incorruptibiles fācti· sicut virorū tri
um corruptibilia corpora atq̄ mortalia· t̄ m̄cā
mio ardēti viuē illesa potuerit. **Ca.** xx.

Dicitas de dīmo isto iudicio nouissimo
video n̄ esse p̄tereū das· ne h̄ volumē
in n̄mīa lōgitudīez puoluat̄. s̄ nullo mō ē p̄
terēdus apl̄us paulus q̄ scribēs ad t̄tesalō
n̄cēles· rogamus iquāt̄ vos fr̄es p̄ aduentuz
dñi n̄t̄ itesu xp̄i· t̄ nostre ḡgregatōis in ip̄m
vt n̄ cito mone amī mēte neḡ t̄reamīn neḡ
p̄ sp̄ūm· neḡ p̄ verbū· neḡ p̄ epl̄am tanq̄ per
nos missas q̄si instet dies dñi. Ne quis vos se
ducat vlo mō· q̄m̄n̄ r̄enerit refugia p̄m̄z· et
reuelat̄ fuit homo p̄t̄ filius interit̄ q̄dū
satur· et sup̄extoll̄e sup̄ om̄e q̄d̄ deus a q̄d̄
colitur ita vt in templo dei sedeat ostērās se
tanq̄ sit deus. Non retinetis in memoria q̄d̄
adhuc euz essem apud vos h̄ dicebā vob̄. Et
nūc quid detineat sc̄it̄· ut reueleat̄ in suo tpe
h̄ame m̄isteriū iniquitatis op̄atur t̄m̄ q̄ mo
do tenet teneat donec de medio fiat. Et tūc re
uelabīt̄ iniqui⁹· quē dñs ihesu xp̄s interficiet
spiritū oris sui· t̄ euacuabit illuminatōz p̄ntie
sue· eum cui⁹ ē p̄ntia h̄m̄ op̄ationē sathanā m̄
om̄i ḡvute t̄ signis t̄ pdigis mēdaci⁹· t̄ m̄i
seductōn̄ iniquitatis his qui p̄reūt p̄ eo q̄d̄
lectōz veritatis n̄ r̄ecepēt̄ salui fieret· et
ideo mittet illis deus op̄atōz erroris ut cre
dant mēdaci⁹ t̄ iudicēt̄ oēs qui n̄ credid̄
rūt̄ veritati· sed osenserūt̄ iniquitati⁹. Nulli du
biu⁹ est eum de antixpo ista dixisse dieq̄ iudi
cij. H̄uc em̄ appellat diem dñi n̄ esse vētūrūz
nisi ille p̄o r̄enerit q̄d̄ refugia vocat v̄t̄q̄ a
dño deo. Ad si de oibus imp̄is merito dici po
test· q̄nto magis de isto. Sz in q̄ templo dei
sit sessurūs incert̄ est· v̄t̄z in illa ruina tēpli
q̄d̄ a salomonē rege ostrūctū est· anvero in ec
clēfia. Non em̄ templū alicui⁹ idoli à demōis
templū dei apl̄us dicēt. Vnd̄ n̄onnulli n̄ ip̄
suz p̄ncipes sed vniuersuz quodāmodo corpus
eius id ē ad eū p̄mētem h̄oim multitudēm fi
mul cu⁹ ip̄o suo p̄ncipe. h̄ loco intelligi antīci
stū volūt̄ rectiusq̄ p̄ut̄at̄ etiam latine dici sic
in greco ē· n̄ in templo dei· s̄ in templū dei se
deat tāq̄ ip̄e sit templū dei q̄d̄ est eccīa· sic di
cimus sedeat in amicū· id ē velut amicus· vel
fi q̄d̄ aliud isto locutōis ḡne dici solet. Ad aē
ait er nūc detineat sc̄it̄· id ē quid̄ sit i mora q̄
cā sit dilatōis eius ut reueleat̄ suō tpe sc̄it̄
qm̄ sc̄ire illos dixit apte h̄ dicēt̄ noluit. Et i do
nos qui n̄escimus q̄d̄ illi sc̄iebat̄ p̄uenire cū la
tore ad id q̄d̄ sensit apl̄scupim⁹· nec valem⁹
Pr̄dictim q̄z illa que addidit̄ h̄u sensuz faci

unē obscuriorē. Naz q̄d̄ est· iam em̄ m̄isterium
iniquitatis ap̄atur t̄m̄ qui mō tenet teneat·
donec de medio fiat· t̄ tu c̄ reuelabīt̄ iniquis.
Ego p̄lus q̄d̄ dixerit me fateor i grare. Hus
pitōes t̄m̄ hoim quas v̄l̄ audire vellegē potui
n̄o tacebo. Quid̄ a p̄t̄at̄ hoc de impiō dēm̄ fu
isse romano· t̄ p̄t̄a pauluz apl̄m n̄o id aperte
scribē voluisse ne calūmaz sc̄i incurrit̄· q̄d̄ ro
mano impiō male optauit̄ euz sperareē etēnūz
vt h̄ quod dixit̄· iā em̄ m̄isteriū iniquitatis ope
rat̄ meronez volūt̄ intelligi· cuius iam fēa re
lut antixp̄i videban̄. Und̄ n̄onnulli ip̄m resar
recturū t̄ futuruz antixpm̄ suspicātur· alij ve
ronec occisuz put̄at̄· sed s̄tractū pot̄i⁹ vt pu
tareē occisus· t̄ viu⁹ occultare in vigoze ip̄i⁹
us etatis in q̄ fuit cū credereē extint̄. donec
suo tpe reueleat̄ t̄ restituat̄ in regnu⁹. Sed mul
tum in mira ē tec̄ op̄inātiuz tāta p̄sumptō. Gl
lud t̄m̄ q̄d̄ ait apl̄us· t̄m̄ qui mō tenet teneat do
nec de medio fiat· n̄o absurde de ip̄o romano
ip̄ero credit̄ dēm̄· tanq̄ dictū sit. Tātū q̄m̄
impat̄ ip̄eret· donec de medio fiat id est d̄ me
dio tollat̄. Et tūc reuelabīt̄ iniqui⁹ quem figli
eari antixpm̄ nullus abigit. Alij vero t̄ q̄d̄ ait
quid̄ detineat sc̄it̄· t̄ m̄isteriū op̄ari iniquitatis
n̄o p̄t̄at̄ dēm̄ nisi de mal̄· t̄ fideis qui sunt i ec
clēfia· donec p̄ueniat ad t̄m̄ numeruz qui antiē
sto magnuz p̄fīm̄ faciat̄· t̄ h̄m̄ m̄isteriū iniqui
tatis· q̄r̄ vīd̄ occultū· hoītari aīt apl̄m fideles
vt in fide quā tenet teneat̄ p̄seuerēt̄ dicēdo
t̄m̄ qui mō tenet teneat donec de medio fiat.
h̄ē donec exeat de medio eccīe m̄isteriū iniqui
tatis q̄d̄ n̄ occultuz est. Ad ip̄m em̄ m̄isteriū
p̄t̄ne arbitran̄t̄· q̄d̄ ait in ep̄la sua iohannes
euāgelista. Pueri nouissima hora ē· t̄ h̄cē au
ditiss q̄d̄ antixp̄s sit vēturus· nūc aīt antixp̄i
multi facti sunt. Vnde cognoscim⁹· q̄r̄ nouissi
ma sit hora. Ex nobis e xierūt̄ sed n̄o erat ex no
bis. Ad si fuissent ex nob̄· p̄m̄ahissen t̄t̄q̄
nobiseuz. Sicut ergo ante finem in hac hora
inquit̄ quā iohānes nouissimaz dicit̄· exiēt̄
multi heretici de medio ecclēsī· quos multos
dic̄t̄ antixp̄os· ita omnes tunc inde exhibunt̄
qui n̄o ad crīstuz· sed ad illuz nouissimum anti
xpm̄ p̄t̄nebunt̄· t̄ tunc reuelabīt̄. Alius er
go sic· alijs autem sic apostoli obscura verba
coniecat̄· quod tamen eum dixisse non est du
biūm̄· non veniet ad viuos et mortuos iudicā
dos crīstus· nisi prius veniat ad seducendos
in anima mortuos aduersarius eius antīcī
stū· quāuis ad occultū iam iudicēt̄ dei per
tineat̄· q̄ ab illo seducentur. Presentia qui p̄
pe eius erit sic ut dicit̄ est h̄m̄ op̄ationez sa
thāne in om̄i ḡvute signis t̄ pdigis mēdaci⁹
et in om̄i seductione iniquitatis his q̄p̄reūt̄

Tunc em̄ solueſ satanas. et p̄ illum antip̄m
in om̄ sua virtute mirabilē quidē sed mēda-
cīcē op̄abitur. Quē solet ambigi. vtrū p̄te
rea dīcta hinc signa et p̄digia mēdaciū q̄m mor-
tales sensus p̄ fantasmata deceptus⁹ est. vt
qđ nō facit facē videat; an quia illa ip̄a etiā
fierūt vera p̄digia ab mēdaciū p̄trahēt cre-
dituros nō eā a potuisse n̄ dīmitus fieri vītētē
dyaboli nesciētes maxie q̄n tātam quātāz nū
quā habuit acceptit potestare. Non em̄ quā
do b̄ celo ignis cecidit. et tantā familiā cū rā-
tis gregib⁹ pecoz sancti iob vno impetu ab
sump̄hit. et turbo irruēt et domū deiciēs filios
cū occidit fantasmatā fuerūt; que tamē fu-
erūt opera satane cui deus dederat hāc po-
testare. Propter qđ hoz ergo dīcta hinc p̄di-
gia et signa mēdaciū tūc potius apparebit sed
ap̄ter quotlibet hoz dīctū sit; seducētur eis si-
gnis atq̄ p̄digij qui seduci mēbuntur; p̄ eo
qđ dilectoz hītatis m̄qt nō repererūt ut salvi
fierēt. Nec dubitauit aplus addēt et dicēt. Jō-
mītēt illis deus opatōem erroris ut credat
mēdaciō. Deus em̄ mītēt qđ deus dyabolum
facē p̄mittit ista iusto ip̄o iudicio; quāuis fa-
ciat ille inīq̄ malignoq̄ osilio. vt iudicetur in
quit om̄es qui nō crediderūt vītati. s̄z oſſer-
serūt inīq̄tati. Prōm̄de iudicati seducētur et
seducti iudicabūtur sed iudicati seducētur il-
lis iudicij dei occulte iūtis; iuste occultis. q̄
bus abīm̄to peccati rōnalis creature nūqua
iudicare cessauit. Seducti at iudicabūtur no-
uissimo manifestoq̄ iudicio p̄ xp̄m ih̄esum iu-
stissime iudicaturz iūstissime iudicatum.

Sed hic aplus tacuit de **Ca. xx.**
resurrectōne mortuoꝝ; ad eosbez ac-
scribēs in ep̄la p̄ma. nolumus inquit
ignorare vos fēs de dormītib⁹ vt nō otri-
stemī. sic et ceteri q̄ sp̄m nō habent. Nam si
credimus qđ ih̄esus mortuus ē et resurrexit ita
et deus eos qui dormierūt p̄ ih̄esum adducet
cū illo. Hoc em̄ vob̄ dīcim⁹ in verbo dñi quia
nos viuētes qui reliq̄ sum⁹ in adūtu dñi non
p̄ueniemus eos qui an̄ dormierūt. q̄m ip̄e do-
min⁹ in iussu. in voce archangeli. et tuba dei
descēdet de celo; et mortui qui in xp̄o sunt re-
surget p̄mi. Deinde nos viuētes qui reliq̄ su-
mus simul cū illis rapiēt in nubibus obuiam
xp̄o m̄ aera et sic semp̄ cū dñi erimus. Nec ver-
ba apostolica resurrectōz mortuoꝝ futurā q̄n
veniet xp̄us v̄tig ad viuos et mortuos iudicā-
dos p̄clarissime oīdunt. Sed queri solet vtr̄
ill̄ quos hic viuētes iūtentur est xp̄us; quo
rū p̄sonaz in se atq̄ illos qui tūc secū viuebāt
trāfigurabat aplus nunḡ oīno morituri sūt
an ip̄o temp̄is puncto quo cū resurgētib⁹ ra-
p̄etur in nubib⁹ in obuiaz xp̄o m̄ aera; ad im-

mortalitatē p̄ mortē mīra celeritate ēnſibune
Neq̄ em̄ dīcedum est fieri nō posse vt dū per
aera in ſb̄lime p̄o: tan̄ in illo ſpacio. et morian-
tur. et reuiuiscāt. Quod em̄ ait. et ita ſemp̄ eūz
dño erimus. nō ſic accipiēduz est tan̄ nos in
aere dixerit ſemp̄ cum dño eſſe māſuros. quia
nec ip̄e v̄tig ibi manebit. quo v̄mēſ transi-
rus eſt. V̄mēti quīp̄ ibitur obuiā. nō manē-
tis etia cū dño erim⁹ id ē ſic erim⁹ ſemp̄ ha-
bētes corpora ſemp̄na. vbi cū illo fieri
mus. Ad hunc em̄ ſenſum q̄ existimem⁹ etiā
illos q̄s hic viuos inuētur⁹ eſt dñs in ip̄o par-
uo ſpacio et paſſuros mortē. et accepturos im-
mortalitatē ip̄e apls nos vidi v̄rgere vbi di-
cit in xp̄o om̄es viuificabunt̄; cum alio loco d
ip̄alo q̄s resurrectōne corporoz dicat tu qđ
ſemias nō viuificat̄ niſi p̄pus moriat̄. Aliomo-
do igitur q̄s viuētes hic xp̄us inueniet p̄ im-
mortalitatem in illo viuificabut̄. et finō morian-
tur cū videamus p̄ter h̄ esse dēm. tu qđ ſemi-
nas nō viuificat̄. n̄ moriat̄. Aut si rede nō
dicimus ſemiarī ea corpora h̄m que moriē-
do quoquo mō reūtūt̄ in ſram ſic ſele habet
etiam illa in Engreſſorem p̄em ḡnis humani
Sūntus plāta ſentēria ſea es in ſram ibis; fa-
renduz eſt iſtos q̄ſnōduz de corporib⁹ egrē-
ſos cu v̄met xp̄us inueniet. et in iſtis verb̄ apo-
ſtoli. et illis de geneſi nō teneri. q̄m ſurſum in nu-
bib⁹ rapti nō v̄tig ſemiantur. q̄ nec eūt in
ſram nec redēt. ſiue nullā p̄ſus experiantur
mortem. ſiue paulolū in aere moriat̄. q̄z ali-
ud rufus occurrit̄. qđ idem dicit aplus cū de
resurrectōne corporoz ad corint̄eos loquereſ
Om̄es resurgemus vel ſic alij codices h̄nt̄. om-
nes dormiemus. Cum ḡ nec resurrectōne fieri n̄
mors p̄cēſſerit p̄ſſit. nec dormītōe p̄ſſimūs
in illo loco intelligē n̄ mortem quo oēſel dor-
mīt vel resurgēt̄. Si tā multi q̄ſm corpe inuē-
turus eſt xp̄us. nec dormīt nec resurgēt̄. Si
ergo ſanctos qui repientur xp̄o viuēte viuē-
tes. cīq̄ in obuiā rapiēt̄. et dīderim⁹ in eo
dem raptu de mortalib⁹ corporib⁹ exituros. et
ad eadem mox immortalia redituros. nullas in
verb̄ apli patiemur angustias. ſiue vbi dicit-
tu qđ ſemias n̄ viuificatur niſi moriat̄ ſiue vbi
dicit̄. om̄es resurgem⁹ aut om̄es dormiemus
q̄ nec illi p̄ immortalitatē viuificabut̄. n̄ q̄m
libet paulolū in ante moriat̄; ac p̄to c̄t a re-
ſurrectōne nō erūt alieni quā dormītōne p̄ce-
dunt quāuis breuissima. non tamē nulla. Cur
autē nobis incredibile videat̄. illam multitu-
dinem corporoz in aere quodāmodo ſemari. atz
ibi p̄tinus immortaliē atq̄ incorruptibiliē re-
viuiscē. cum credam⁹ qđ idem ip̄e apostolus
aptissime dīc. in idū oculi futurā refurrectōz
in mēbra fine fine viuētura. tantaq̄ facilitatē.

T
tant ag inestimabili velocitate redditurz. an-
tiquissimoꝝ eadauerū pulueruz. Nec ab illa
sentētia quia boni d̄cm est. terra es t̄m frām
ibis. futuros illos sanctos arbitren̄ imunes.
si eoꝝ moriētū in frā n̄ recidet corpora; sed sic
in ſipo raptu moriētur; ita t̄ resurget dum fe-
runēm aera. In frā quippe ibis id est in hoc
ibis amissa vita qd̄ eras anteꝝ sumēs vitaz;
id est b̄ eris examinatus qd̄ eras anteꝝ effles
aiatus. Terra quippe inſufflavit deus in facie
flati vite. cum f̄c̄us est homo in aiām viuam.
Tanḡ dicētur. Terra es aiata qd̄ nō eras. f̄
ra eris examinata ſic eras. qd̄ ſunt t̄ anteꝝ pu-
trefactat oia corpora mortuoz qd̄ eſt t̄ illa ſimo-
rietur ubi cūg moriātut cu vita carebit. quā
otimio recepta ſunt. Hic ḡbūt in frām. quia
ex viuīs homib⁹ frā erūt. quē admodum id
in cīmeroz qd̄ fit cīmis; id in recusatatem qd̄ fit
vetus. id in testam qd̄ ex luto fit testa. Et alia
ſnia ſic loquit̄. Quo autē fit futurz qd̄ nūc pro-
nē ratiūcule viribus veciug cōcīmūs. tunc
erit potius ut noſſe poſſimus. Resurrectōem
quippe mortuoz futurā. t̄ in carne qm̄ xp̄s vē-
turus ē viuīs iudicatur⁹ t̄ mortuos. optet ſi
xp̄iani eſſe volumus ut credamus. Sz nō ido-
de hac re inām eſt tides n̄ta; ſi queadmodū
fuſa fit pfecte op̄tendere nō valemus. Veruz
iam ſic pm̄fimus de hoc iudicio dei nouifimo
etiam xp̄ herici verēs libri qd̄ pnūciauerint;
qntuz latiſe videbiēt debem⁹ oſten dē. Huc
ſic arbitror. nō rāta moza neceſſe erit tractari
reponi. ſiſtis que q̄ pm̄fimus lector curau-
rit adiuari.

¶ Ca. xxj.

Ropheata psaias resurgēt inq̄t mori-
tui. t̄ resurgēt qui erāt in ſepulchrīs
letabūtut omes qui ſunt in frā. Rof
em qui abs te eſt. ſanitas illis eſt. era vero im-
pioz cader. Totū illud ſupius ad resurrectō
nem p̄met b̄oz. Ad autē ait. era vero im-
pioz cader. b̄m intelligit dīctuz. corpora vero im-
pioz ruīna dānatōis excipier. Nam porro ſi
de bozoz resurrectōem qd̄ dīctuz eſt diligēt⁹
t̄ diſtinctiū velim⁹ inveri. ad p̄mū referēt̄ e
qd̄ d̄cm eſt. resurgēt mortui. ad ſe d̄m vero qd̄
ſequeſt̄ t̄ resurgēt qui erāt in ſepulchrīs. Taz
ſi t̄ illos in q̄ramus ſanctos qd̄ hic viuīs inue-
turus eſt d̄ns eis. q̄grue deputabīt qd̄ adiun-
xit. t̄ letabūtut omes qd̄ ſunt in frā. roſe ſi qabs
te eſt ſanitas illis eſt. ſanitate loco ſto imor-
talitatēm rēfīſime accipimus. Ea nancē ple-
nissima ſanitas qd̄ nō refic̄t alimētis. tanḡ qd̄
tidianis medicamētis. Tē de iudicij die ſpē
p̄us dās bonis deinde t̄rens malos. id eſt p̄phe-
ta ſic loquit̄. Hoc dicit d̄ns. Ecce ego declo
in eos ut flumē pacis. t̄ vt torrēs mūdās glo-
riam gentiū. Ilii eoꝝ ſup humeros portabūt

t̄ ſup genua oſolabūtut. Huc ad modū ſi quē
mater oſoleſt̄. ita ego vos oſolaboi. t̄ in iheru-
ſalem oſolabim̄. t̄ gaudebit cor
reſtruz. t̄ oſſa veſtra ſic herba ex orient̄. Et co-
gnoscēt manus dñi colentib⁹ eum. t̄ omiabi-
tur ſtūmacib⁹. Ecce em̄ dñs ut ignis veſte
t̄ vt tempeſtas currus eius. redē in indiḡi-
one vindictā. t̄ vastatōez in flāma ignis. In
igne em̄ dñi iudicabitur omiſtra. t̄ in gladio
eius omis caro. multi vulnerati eſt a dno. In
pm̄fione bonoz flumē pacis. pfecto abūdā-
tiam pacis illius debem⁹ accipe. qua maiori
eſſe nō poſſit. Id ac vtig in fine rigabim̄. de qd̄
in pcedenti libro abūdant̄ locuti ſum⁹. Doc
flumē ſe in eos declinare dīcīt. quib⁹ tantaz
b̄titudiem pollicet̄ ut intelligamus in illi⁹ fe-
licitatis regiōe que in celis eſt. t̄o flumē om-
nia ſatiari. Sed qd̄ t̄ frenis corpib⁹ paſ in-
corruptōnis atq̄ imortalitatis in dī ſuſtinet.
ideo declinare ſe dīxit t̄o flumē de ſupnis
quodāmō etiā inferiora pfundat. t̄ boies
e equalis anḡ elis ē dīdat. Iherusalē qd̄ nō illaz
que ſuit cu filijs ſuis. ſed liberam m̄tem n̄am
intelligam⁹. b̄m ap̄ſm eēnam in celis. Ibi p̄
laborē erūmaz curaz qd̄ mōtaliū oſolabim̄
tanq̄ p̄uili eius in humeris genib⁹ ſe porta-
ti. Rudes em̄nos t̄ nouos blādissimis ab iuto-
riis in ſolita nob illa b̄titudo ſuſcipiet. ibi vīde-
bimus t̄ gaudebit cor noſtr̄. Nec exp̄ſit qd̄
videbimus. Sz quid mihi deū. Ut implač in no-
bis pm̄fize euageliz. b̄m mūdo corde quo-
niā ibi deū videbūt. Et omia illa qd̄ nūc non
videm⁹. credētes autē p̄ modulo capacita-
tis humanae. longe minus qd̄ ſunt atq̄ incōpa-
biliter cogitamus. et videbitis inq̄t. t̄ gaude-
bit cor reſtruz. Dic creditis ibi videbitis. Sz
qm̄ dīxit. t̄ gaudebit cor reſtruz. ne putarem⁹
illa bona iherusalē ad n̄m ſatummodo ſpiri-
tum p̄tineat. oſſa inq̄t viāt̄ herba exorien-
tib⁹ r̄iſt̄ ſe corporoz ſt̄nxit relud quod n̄
dīxeat ē dīdens. Neg em̄ cum viderimus ſiēt
ſed cu ſuertint facta a videbimus. Nam t̄ de ce-
lo nouo ac frā noua iam ſup̄ dīxerat. dum ea
que ſanctis pm̄mitunt̄ in fine ſepe ac multifo-
mit̄ diceret. Erat inq̄t celum nouū t̄ terra no-
ua. t̄ nō erūt memores p̄oz. nec ascendet in
cor ip̄oz ſed leticiaz t̄ exultatioz inueniēt in
ea. Ecce ego faciaz iherusalē exultatōez et
ip̄lo meo leticiaz. et exultabo in iherusalē. et
letabor in ip̄lo meo. et v̄ltranō audieſt in illa
vox fletus et cetera. que qd̄ az ad illos carna-
les mille aňos referre conātur. Locutōes em̄
tropice xp̄ijs xp̄heticō more miscent̄. t̄ ad in-
tellectuz ſpūalem intentio ſobria. cuz quodā
v̄tili ac ſalubri labore pueniat. Pigricia vero
carnal v̄lbo ierudit̄ atz ierudit̄ tarditas

mēris ostenta litere supfice; nihil puerat mēris
rius requirēdum. **H**ec de p̄peticis verbū que
an istum locū sc̄ptā sunt satis dixerim⁹. **I**n h̄
autē loco vñ ad illa digressi sumus cum dixis
set; et offa vñā ve herba exortetur. vt resurrec
tōem carnis qđem. sed tñ bonorū nunc se me
morare mōstrareret adiūxit. cognoscet manus
dñi colētibus eū. **A**uid est h̄ nūman⁹ distin
guēris cultores suos a ceteroribus suis. **D**e q
bus sequēta oterēs. et omib⁹tūr inq̄t contu
macib⁹tūr ut ait aliis in p̄s-merquis.
Hec tūc omib⁹tūr s̄z q̄ nūc dicitur minaci
ter. tūc efficacē implebūtur. **E**cce em dñs i
quit ut ignis veniet. et vt tempestas cur⁹ ei⁹
reddē in m̄digātōre vindictā. et vastatiōe in
flāma ignis. in igne em dñi iudicatiōe ter
ra et in gladio eius omis caro. multi cīvulne
rati erūt a dño. **S**ive igne sive tempestate. si
ue gladio. penaz iudicij significat qñ qđem ipm
dñm quā signem dicit esse vētūr eis pfecto
quibus penal⁹ erit eius adūctus. **C**urrus vero
eius nam pluralit̄ dīcti sunt; angelica ministe
ria nō in cōueniēt accipimus. **A**d autē ait oēz
fram et omēm carne in eius igne et gladio iu
dicari. nō etiam ibi spūales intelligamus et sa
p̄tos. sed tērenos atq̄ carnales; de qualib⁹ di
ctum est. qui tērena sapiunt et sapētū carnem
mors est. et q̄les oīno caro appellantē a dñovbi
dicit nō permanebit spūs meus in homib⁹ istis
qñ caro sunt. **Q**uod vero hic posituz est. mul
ti vulnerati erūt a dño. isto vulnē fieri mors se
cūda. **P**otest qđem tignis et gladius et vuln⁹
accipi in bono. **N**am tignez dñs velle se dixit
mittē in mūdum vt vīse sunt illis līngue diui
se relut tignis quādo remittit spūs antē. et nō v
nūc inq̄t idem dñs pacem mittē in fram s̄z gla
diuz. **E**t b̄monez dei dīscēptura gladium bis
acutū ppter aciem gemiam testamētoz duo
rū; et in cāticōz caritatem se dīcā sancta
ecclā vñneratā velut amoris ipetū sagitatā. **S**z
h̄ cū legimus l̄ audiūm⁹ vltorē dñm effevētu
rum. quē admoduz h̄ nitelligēdā fint claruz ē
Denide breuit̄ omēratis eis q̄ p̄ hoc iudici
um oīsumētū s̄b figura ciboz in lege reteri ve
titoz. a quib⁹ se nō abstinuerūt. peccatores im
piosq̄ figiscans. recapitulat ab inicio grati
am noui testamēti. a p̄mo saluatoris abuēt u
lsc̄g ad vltimū iudiciū de quo nūc agim⁹; p̄
ducētū s̄mēsc̄g b̄monez. **M**arrat namq̄ dñm di
cere se venire vt ogreget omēs gētes. easq̄
venturas. et visuras gloria eius. **D**ēs ei s̄c̄ dic
ap̄lus peccauerūt et egent gloria dei. **E**t reli
cturuz se dicit sup eos signa. que vñq̄ miran
tes credat in euz. et remissuruz ex illis saluatōs
in gentes diūlas. et in longinq̄s insulas. quia
nō audierūt nomē eius. neq̄ viderūt gloriaz

eius et anūciaturos gl̄iam eius in gēribus. et
adducturos fratres istoz quib⁹ loquebat id
est in fide s̄b deo p̄re fratres israelitaz eīco
rū. **A**dducturos atē ex omib⁹ gentib⁹ mun⁹
dño in iūmētis et vehiculis. que iūmēta et reb̄i
cula bñ intelligūtur adiutoria esse diuina p̄ eu
iūsq̄ gñis ministeria dei vel angelica vel hu
mana. in ciuitate sanctā iherusalēz q̄ nūc in sā
etis fidelibus ē diffusa p̄ eras. **V**bi em̄ diuini
tus adiūuatur ibi credūt. et vbi credunt ibi
veniūt. **C**ompauit atē dñs illos tanq̄ p̄ simili
tudinē m̄filiis israhel; offerētibus ei suas hosti
as. cū psalmis in domo eius. qđ vbiq̄ iam fac
ecclā et pm̄ist ab ip̄is se acceptuoz sibi sac
dotes et leuitas. qđ nibolomin⁹ fieri nūc vide
mus. **N**on em̄ ex gñe carnis et sanguis sic erat
pm̄iz bñ ordīdiem aaron. sed s̄c̄ optebat in te
stamēto nouo. vbi bñ ordīdiem melchisēdech
sumus sacerdos est xp̄s. p̄ cuiusq̄ merito qđ in
cum gratia diuina stulerit. sacerdotes et leuitas
eligi nūc vidēmus. qui nō isto nomine qđ sepe
asse quētūr indigni. sed ea q̄ nō est bonis mal
is coīs sanctitate pensādi sunt. **H**ec cū de ista
que nūc impētitur ecclē p̄ picua nobisq̄ notis
fima dei miseratōe dixisset. pm̄ist et fines ad
quosp̄ vltimū iudiciū facta bonorū malorūq̄
discretōnē veniēt dicens p̄ p̄phetam. vel dō
mio dīces ip̄e p̄pheta. **N**uo mō em̄ celū nouuz
et fra noua manebit coraz me dīc domiūs. sic
stabit semē vestruz et nomē vestruz. et erit mē
fis ex mēse. et sabbatū ex sabbate. et veniet oīs
caro in obiectu meo adozare in iherusalē dicit
domin⁹. et egrediētū et videbūt mēbra homī
qui p̄uaricati sunt in me. **V**ermis eoz nō mo
rietur tignis eoz nō extinguet. et erit vīsiū
omī carni. **A**d hoc iste p̄pheta em̄iauit librum
ad qđ termīab̄ seculuz. **A**uidā lāne nō inter
p̄tati sunt mēbra hominū. sed cadauera viro
rū; p̄ cadauera figicātes euidētem corporū
pena. **Q**uis cadauerā nō caro exanimis nō soleat
nūcupari. illa vero aiata erūt corp̄a. alioquin
nulla potuerūt sentire tormenta. nō forte q̄ mō
tuoz erūt corp̄a. id est eoz qui in secundam mō
tem cadēt. ideo nō absurde eriā cadauera di
ci possūt. **V**nde est et illud qđ ab eodem p̄pheta
dictū fāz sup̄ posui. **T**erra vero imp̄oz cada
uis autē nō videat ac adēdō esse appellata
cadauera. **V**toz autē p̄ eo posuisse illos inf
pretes qđ hominū est manifestuz ē. **N**e q̄ enīz
quisquā dīcturus est p̄uaricatrices feminas
in illo supplicio nō sucas s̄z ex potiore p̄scrītū
de quo femina facta est vñq̄ sexus accipitur.
Verū qđ ad rem maxime p̄tinet. cū et in bonis
dīctur veniet omīs caro. q̄ ex omī gñe homī
nūplūs ille ostabit. nō em̄ omīs homines ibi
erūt. qñ in penis plures erūt. s̄z vt dicē cepaz.

et in bonis earo. et in malis membra vel cada
uera noiantur. pfecto post resurrectioe car
nis cuius fides his regnocabul' oino firmatur
illud quod boni et mali suis simibus dirimetur: fu
turu esse iudicium declaratur. **Ca.** xxiiij.

Ded quomodo egredieretur boni ab vidē
das penas malorum? **N**u quid corporis
motu beras illas relicturi sunt sedes.
et ad loca penitentia praecurri. ut malorum tormenta
ospiciat presentia co:pali. **A**bsit sed egredi
en p scientia. **D**oc em verbo significatus eos
qui cruciabuntur extra fuos. **P**ropq qd et do
minus ea loca tenebras exteriores vocat. qd
oratus est ille in gressus de qd: suo bono mi
tra in gaudio domini tui. ne illuc mali petetur in
gredi ut sciam: sed ad illas potius relud egre
di p scienciam: q eos cogituri sunt boni q id qd
extra est cognituri sunt. **R**u em erut in penis
quid agat in me in gaudio domini nesciit. q veo
erut in illo gaudio quid agat foris in illis te
nebris exterioribz sciens. **I**deo dcm est egre
dientur. q eos etiam q foris ab eis erunt vicos
latebunt. **S**i em hz prophete non dux facta nosse po
tuerit p hoc q erat deus qntulumcuq in eo
mortaliu mētibus. quo imortales sancti ia fa
cta tunc nesciit. cum deus erit omnia in oibz.
Stabit g in illa beatitudine sanctorum semem et no
mē semem de quo iohannes ait. et semem ei in
ipo manet. nome vero de quo p bunc psalmā di
ctum est. nomē eternus dato eis. **E**t erit eis mē
sis ex mēse. et sabbatu ex sabbato. et angūluna
ex luna. et requies ex tiquie. **A**uoz vtrūq iphi
erut cum ex his umbris veteribus et templi
bus. in illa lumina noua ac semperē exhibunt.
In penis at malorum et inextinguibil' ignis et vi
uacissimus vermis. ab alijs atq alii atq
aliter est exposit. **A**lij quippe vtrūq ad cor
pus. alii vtrūq ad animū reuelent. alii prie ad
corp' ignē tropice ad animū vermez. qd esse
credibilius vidi. **S**ed nūc de hac dñitia non
est huius tempis disputare. **D**e iudicio nanc
ultimo q fieri direptio bonorum et malorum hoc vo
lumē implē suscepimus. **D**e ipsis vero pmis et
penis alias diligenter differendū ē. **Ca.** xxiiij.

Daniel de hoc vltimo iudicio sic phe
rat ut anixpm qd p̄sventurū esse p
nūciet. arg ad eternus regnum sancto
rū pducatur narratorem suam. Cum em visione
ap̄tistica. qtuor bestias significantes qtuor reg
vidisset. ipm q quartū a qdam rege supatuz
qui antixps agnoscit. et post h̄eterū regnum
filij homis qui intelligit xp̄us. horruit inquit
spūs meus. **E**go daniel in etitudine mea et vi
sus capitilis mei turbabat me. **E**t accessimq
ad vnu de statibz et veritatē quēbam ab eo
de his omnibus. et dixit mihi veritatem. **D**em

de quid audierit ab illo a q de omnibus his q
fuit. tanq eo sibi exponēte sic loquit. **V**ee q
tuor bestie magne qtuor regna surgēt in ter
ra q auferetur et accipiet regnum sancti alethi
mi. et obtinebit illud vslg in seclm et vslg in se
culuz seculoꝝ. **E**t quēbam inq̄ diligenter de
bestia q̄ta que erat differēt p omnibus. bestia
tribilis amplius. dētes eius ferre iungues ei
erei maducas et omnines et reliqua pedibz su
is oculac. et de cornibus eius deccz que erāt
in capite eius. et de altero qd ascēdit et excus
fit de p̄oribus tria cornua et de cornu illo in q
erāt oculi et os loquēs magna. et visus ei⁹ ma
ior ceteris. **V**idebāt cornu illud faciebat bel
lum cum sanctis. et p̄ualebat ad ipsos donec ve
nit vetustus diez. et regnus dedit sanctis al
tissimi. et tēp⁹ puenit. et regnus obtinuerit scū
Vee daniel quēfisse dixit. Deinde quid au
dierit orinuo subiunges. et dixit inquit id est
ille a quo quererat r̄ndit. et dixit. Bestia quar
ta quartus regnum erit in era qd p̄ualebit omni
bus regns. et maducabit omnem terram. et ocul
cabit eam. et occidet. **E**t decem cornua eius de
cem reges surgēt. et post eos surget alius qui
supabit suis malis omnes qui ante eum fuerūt. et
tres reges humiliabit. et verba adūsus altissi
muz loqueb̄t. et sanctos altissimi tererit. **E**t sus
picabit mutare tempa et legem. et dabit in ma
nu eius vslg ad temp⁹ et tempa. et dimidiu te
poris. **E**t iudicuz sedebit. et p̄ncipatum remo
uebit ad exēmiduz. et p̄denduz vslg in finez
et regnus et potestas. et magnitudo reguz qui
sb om̄ celo sunt. data est sc̄tis altissimi. **E**t re
gnū ei⁹ regnus sempiternum. et oes p̄ncipat⁹ ip
si huiet et obaudient. **L**ucusq inq̄ finis smo
nis. **E**go daniel multum cogitōes mee otur
babat me. et forma mea immutata est sup me. et
verbū in corde meo obuauit. **R**uatuor illa re
gna exposuet qdam assiriorū psarū macedo
num et romanorū. **R**uā vero duenē id sece
rint qui nosse desiderat legant p̄sbyteri ihero
nimi libz danielē satis crudite diligenter
q̄scptum. **A**ntixpi tamē adūsus et ecclesiaz se
uissimū regnū h̄ exiguō spacio temporis su
stinetur donec dei vltimo iudicio regnum
sancti accipiāt sempiternum. qui vel dormitans
h̄ legit dubitare nō smit. **T**empus quippe
tempa et dimiduz tempis. annus vnum esse. et
duos et dimiduz ac h̄ p̄ tres annos et semissē et
numero diez posteri⁹ posteo dilucellit. aliquid
do in scripturis et mensibus numero declaratur
Vident em tempa in diffinīte hic dicta si
gnalatina sed p̄ dualez numerū sunt quē lati
ni nō h̄nt. **S**icut at greci ita hunc dicunt̄ ha
bere et hebrei. **S**ic ergo dicta sunt tēpā et angū
dicentur duo tempa. **V**ereti me sane fateor.

ne in decem regibus q̄stānḡ decem homines
videtur inueniuntur antiq̄ps forte fallām atq;
ita ille in opere adueniat. nō existēribus tot
regibus in orbe romano. **Q**uid em̄ si nū isto
denario. vniūitas reḡū significata est. post q̄s
ille vēturus est. sic milenario. ceterario. sepa-
tenario significatur plerūq; vniūitas et alijs at
q; alijs numeris quos nūc omemorare nō ē ne-
cessē. **A**lio loco idem daniel. **E**t erit in q̄t tē-
pus tribulatōis qual nō fuit ex q̄nata ē gens
supēram. et vslq; ad temp⁹ illud. **E**t in tempe-
illo saluabī p̄plus tu⁹. om̄is qui inueniūt fuit
sc̄ptus in libro vite. **E**t multi dormiētiū in ter-
re aggere exurgēt. h̄j̄ in vitam eñnam. et h̄j̄
in oprobriū et in oſuſiōem eñnam. **E**t intelli-
gētes fulgebūt h̄icut claritas firmamēti et ex-
iustis multi h̄ic stelle in secula. **E**t ad hoc sentē-
tie illi euāgelice est locus ille simili⁹ de re-
surrectōe dūt axat mor tuop̄ corpor⁹. **N**am q̄
illic̄ dicti sunt esse in monumētis. ip̄h̄ hic dor-
miētes in ēre aggere. vel h̄icut alij interpretati
sunt in ēre puluē. **E**t sicut ibi p̄cedūt dictum
est. ita hic exurgēt. **S**icuti ibi qui bō fecerūt
in resurrectōe vite. qui autē mala egēt in
resurrectōe iudicii ita et isto loco. h̄j̄ in vitam
eñnam. et h̄j̄ in oprobriū et in oſuſiōem eñnam.
Non autē diūlū putetur qd̄ cū ibi possum
fit. om̄es qui sunt in monumētis hic aīt nō ait
ph̄eta om̄es sed multi dormiētiū in ēre ag-
gere. **P**onit em̄ aliquā sc̄pturā ap̄ omnibus mul-
tos. **D**roptēa et abrahe d̄cm̄st. **P**atrem mul-
tarū ḡētū posui te. **C**ū tam̄ et alio loco. in
semie in q̄t tuo bñdcentur om̄es gentes. **D**e
tali ac resurrectōe huic q̄z ip̄h̄ p̄xere danieli
paulopost⁹. **E**t tu veni et requiesce adhuc ei
dies in opletionez oſumationis. et requiesces
et surges in sorte tua in fine dieruz. // **C**a.

Oulta de iudicio nouissimo xxii.
dicūtur in psalmis. sed eoꝝ plura ēn
seunē et strictim. **H**oc tñ quod b̄ fine
busus seculi ap̄tissime dīctuz est ibi: nequaq;̄
filētio p̄terib⁹. **P**incipio ēram tu ſūd asti domi-
ne. et opa manuū tuaz ſūt celi. **I**p̄h̄ pibunt tu
at p̄manes. d̄es h̄icut restimtu veterascēt. et fi-
cut oportōnū mutab eos et mutabūt. tu ac
idem ip̄e es. et am̄ tu nō deficit. **Q**uid est q̄
porph̄ir⁹ cū pietatē laudat hebreoz: q̄ ma-
gnus et verus et ip̄h̄ numim⁹ tr̄ibilis ab eis
colitur deus xp̄ianos ob hoc arguit maxime
ſtulticie etiā ex oracul⁹ deoꝝ ſuoꝝ q̄ iſtū mū
dum dicūt esse perituz. **E**cce in literis pie-
tatis hebreoz b̄ deo. quē ſitente tanto p̄bi-
loſopho. etiā ip̄a numia ph̄oreſeūt. opa ma-
nuū tuaz ſunt celi. ip̄h̄ pibunt. **N**ūquid q̄n̄ ce-
li pibunt mūdus cui us̄ idem celi ſupior⁹ pars
eft et rūtior nō pibit. **H**i h̄ sentētia iouī displi-

cet. cui⁹ ut ſcribit iſte p̄bus velut ſuitoris au-
toitatis oraculo in xp̄ianoꝝ crudilitate cul-
paꝝ. cur nō ſimilē ſapiētiam tanq̄ ſtulticiam
culpat hebreoz. in quoꝝ libris p̄iſſimis inue-
nitur. **P**orro ſi in illa ſapiētia q̄ porph̄ir⁹ taz
multuz placet vt eam deoꝝ q̄ ſuoꝝ vocibus
p̄dicit leḡt celos eſſe p̄turos. cur vſq; adeo
vana eſta fallacia. vt in ſide xp̄ianoꝝ v̄l̄ in
ter cetera v̄l̄ ceteris h̄deretetur. qd̄ in ea
perituz credit mūdus. quo v̄tig n̄ p̄eunte ee
li nō poſſint perire. **E**t in ſtis q̄deꝝ ſacris que
xp̄ie noſtre ſunt. nō hebreis nobq; cōmunes
id ē euāgelicis et apostolicis libris legit. p̄e-
tent figura bui⁹ mūdi. **L**egit̄r. mūdus trā-
fit. legit̄r celum et terra trahibunt. **S**ed puto
qd̄ p̄erit ēnſit. trahibunt. aliquādo mitius di-
cta ſunt q̄ pibunt. **I**n ep̄la q̄z apostoli petri.
vbi aqua mūdatus qui tūc erat p̄iſſe d̄cus eſt
mūdus. ſatis claruz eſt. et que pars mūdi a to-
to ſignificata. et quaten⁹ p̄iſſe dīcta ſit. et q̄ ce-
li ſepoſiti igni reſuādi in diem iudicii. et p̄ditio-
nis hoim impioꝝ. **E**t in eo qd̄ paulo post ari-
venier dies dñi v̄t fur in quo celi magno im-
pe trahibunt. elemēta at ardentia resoluēt
et terra et q̄ in ip̄a ſunt opa exurēt. ac dīnd
ſbiecit. his omnibus peuntibus quales oport̄
voa eſſe. poſſūt illi celi intelligi p̄turi q̄s dīx
it reſpoſitos igni reſuādos. et elemēta accipi
arſura que in hac ima mūdi parte ſbifitunt.
pcellosa et turbulēta. **I**n q̄ eosdem celos dīx
it eē ſepoſitos ſaluis illis ſupiorib⁹ et in ſua in-
tegritate manentibus. in quoꝝ firmamento
ſunt ſidera oſtituta. **N**am et illud qd̄ ſc̄ptū eſt
ſellas de celi eſſe caſuras. p̄ter qd̄ poteſt m̄l-
to p̄babilius et alij intelligi. magis oñdit mā-
ſuros eſſe illos celos. ſi tñ ſtelle in b̄ casure ſūt
cum vel tropica ſit locutio. qd̄ eſt credibilius
vel in iſto imo celi futuruz ſit v̄tig mirabilis
q̄z nūc fit. **V**n̄ tilla ſtella virgiliana facez du-
cens. multa cum luce cucurrit. et idea ſe cōdi-
dit filua. **H**oc aē quod de psalmo ſmemorauī
nullum celoꝝ vibz relinque. quod p̄ituruſeē
nō dixerit. **V**bi em̄ d̄s. opera manuū tuaz ſūt
celi. ip̄h̄ pibunt. q̄z nulluz eoꝝ ab ope dei taz
nullum eoꝝ a p̄ditione ſecernit. **N**on em̄ dīg-
bunt de petri apostoli locutōne quem veleme-
ter oēt. hebreoz defendē pietatem. deoꝝ ſuoꝝ
oracul⁹ app̄obat̄z vt ſalē ne totus mū-
dus p̄erituz eſſe credat. ſic a toto pars accipi-
atur in eo quod d̄cm̄ eſt. ip̄h̄ pibunt. cum ſoli
celi infimi p̄turi ſint. queadmoduz in apoſto-
lica illa ep̄la a toto pars accipit̄ q̄ diluvio p̄e-
riſſe dīctus mundus quāuis ſola eius cum ſu-
is celis pars ima p̄erit. **S**ed q̄t hoc ut dīx n̄
dignabūt. ne vel apostoli petri approbent
ſenſuz. vel tñ oēdā ſlagratiōi nouiſſime

1

quatum dicitur valuisse diluuium: quod nullis aq[ua]s nullis flaminis: totu[m] genus humanu[m] p[ro]ire posse ostendit: restat ut dicatur. q[uod] p[re]terea dicitur: hebreas sapientiam laudauerunt: quod istud psalmu[m] non legerat. In psalmo etiam: xlix: de iudicio dei nouissimo intelligitur dicitur: deus manifeste veniet: deus noster: et non silebit: ignis in specie eius ardebit: et in circuitu eius tempora validam: aduocavit celum sursum: et terram discernit psalmu[m] suu[m]. congregatae illuc iustos eius qui disponunt testamentum eius super sacrificia. Hoc nos de domino christo intelligimus: quem de celo speramus esse venturum: ad viuos et mortuos iudicados. Manifestus eminet in iustos et iniustos iudicatus iuste: qui prius venit occultus: ab iniustis iudicatus iniuste: ipse in qua manifestus veniet: et non silebit: id est in modo iudicis eiusdem apparet: qui prius eum venis set occultus a iudicem filuit: quando fecit ouibus ad imolandum ductus est: et sic agnus coram condente se fuit sine voce: quemadmodum de illo prophetam legimus prophetatum: et in euangelio vidimus impletum. De igne vero et temestate eius in psalme prophetia tale aliquid tractaremus quod est sententia intelligenda iam diximus. Quod vero dominus est aduocavit celum sursum: quoniam sancti: et iusti est de celo appellatur: nimis hoc est quod ait apostolus simul cum illis rapiemur in nubibus in obum christi in aera. Nam h[ab]et littere superfluum: quoniam ad uocat celum sursum: quasi posse esse non sursum. Quod autem adiudicatur est: et terram discernit psalmu[m] suu[m]: si tamenmodo subaudiatur aduocabit: id est adiuocabit: et terram nec subaudiatur sursum: h[ab]et videtur habere sensum: non rectam fidem: ut celum intelligatur in eis qui cum illo iudicaturi sunt: et terra in eis qui iudicandi sunt: ut aduocavit celum sursum non hic intelligamus rapiere in aera sed in iudiciorum erigere sedes. Potest et illud intelligi: aduocavit celum sursum: aduocavit angelos in supernis et excelsis locis: cum quibus descendat ad faciendum iudicium: aduocavit et terram id est homines in terra utrumque iudicados. Si autem utrumque subaudiendum est cum de terram id est et aduocavit et sursum: ut iste sit sensus: adiuocabit celum sursum: et terram aduocavit sursum: nihil melius intelligi existimo: quod omnes qui repente in obum christi in aera: sed celum dominum propter alias terram apter corpora. Discernit porro psalmu[m] suu[m]: quod est nisi iudicium separare bonos a malis: et angeli ques ab heresis. Dicunt deo sermonis ad angelos facta est: Congregate iesi iustos eius. Profecto enim angelicorum ministerium tanta res pagenda est. Si ac querimus: quis iustos ei congregatur sicut angelii: qui disponunt inquit testamentum eius super sacrificia. Ideo omnis iustorum vita: disponit testamentum dei suis

per sacrificia. Aut enim opera misericordie sunt super sacrificia id est sacrificij proponebantur: iuxta sententiam dei dicitur: Misericordia magis volo quam sacrificium: aut si super sacrificia in sacrificiis intellectum datur dominum: quo super terram fieri debet quod sit utrumque in terra: profecto ipsa opera misericordie sunt sacrificia quibus placeat deo: sic in libro huius operis decimo me differuisse reminiscor: in quibus operibus disponunt iusti testamentum dei: quod propter permissiones quod nouo eius testamento ormentec fecerunt. Unde congregatis sibi iustis suis: et ad suam dexteram constitutis: nouissimo utrumque iudicium dicturus est christus. Venite benedicti pris mei possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi. Esurientem emi: et dedicatis mihi manducare: et cetera que ibi perferuntur de bonorum opibus bonis et eorum preciis semper in ultimis sententiis iudicatis.

Ca. xxv.

Dicitur propheteta malachiel hunc malachiam quod est angelus dictus est: qui etiam esdras sacerdos cuius alia in canonem scripta recepta sunt: ab aliisbus creditur nam: et de illo hanc esse hebreorum opinionem dicit ieronimus iudicium nouissimum prophetat dicens: Ecce reit dicit dominus omnipotens: Et quis sustinebit diem in troitus eius? Aut quis ferre poterit ut aspiciat eum? Quia ipse ingreditur quasi ignis coflatorum: et quasi herba lauacium. Et sedebit omnes et emundans sic argentum: et sic aurum: et emundabit filios leui. Et fundet eos sicut aurum: et argenteum: et erunt domino offerentes hostias in iustitia. Et placebit dominus sacrificium iudei et iterus ales: sic in diebus prophetarum: et sicut annis post eis. Et accedam ad vos in iudicio: et ero testis velox super maleficos: et super adulteros: et super eos qui iurant in nomine meo mendaciter: et qui fraudat mercem in mercenarios: et opprimunt per potentiam viduas: et peccantem pupilos: et percutunt iudicium aduenire: et quod non timet me dicit dominus omnis potens. Num ego dominus deus vester: et non mutor? Ex his que dicitur sunt videtur evidenter apparet in illo iudicio quasdam: quod videtur purgatorum penas futuras. Vbi enim dicitur: quis sustinebit diem introitus eius: aut quis ferre poterit ut aspiciat eum: qui ipse ingreditur quasi ignis coflatorum: et quasi herba lauacium: et sedebit omnes et emundans sic argenteum: et sicut aurum: et emundabit filios leui: et fundet eos sicut aurum: et argenteum: quid alius intelligendus est? Dicitur tale aliquid et ieremia: Lauabit dominus sorores filiorum et filias syon: et sanguinem emundabit de medio eorum spiritu iudicij: et spiritu combustionis. Nisi forte sic eos dicendum est emundari a sororibus: et aliquanti quodammodo cum ab eis manu penale iudicium sapientur: ut illos segregatio atque damnatio purgatio fit istorum: quia

fine talius de cetero p̄mixtōe vīctūrī sunt **S;**
cum dīc. et emūdabit filios leui. et fundet eos
sicut aurū et argētū. et erūt dño offerētes
hostias in iusticia. et placebit dño sacliciū iu-
de et ibilim. utiq̄ oādit eos ip̄os qui emunda-
būt eū. deinceps in saclicijs iusticie dño eē pla-
ciutros; ac p̄ hoc ip̄si a sua iusticia mūdabun-
tur. in qua dño displicebat. **H**ostie poro in
plena pfectaq̄ iusticia cū mūdat fūerint ip̄si
erūt. **N**uid em̄ acceptius deo tales offerunt
q̄ seip̄os. **V**eruz ista questio de purgatorijs
penis ut diligēti⁹ p̄trādēt; in tempus aliud
differēda est. **F**ilius ā leui et iudā et ibilim ip-
sam dei eciam debem⁹ accipeñex hebreis rā-
tum. sed ex alijs erā gentib⁹ ogregatāz nec
talez qualis nūc est. vbi si dixerimus q̄ p̄cēm
nō habemus nos p̄slos seducimus. et veritas in
nob̄ nō est. sed qual tunc erit velut area p̄ vē-
tilatēm. ita p̄ iudicium purgata nouissimū eis.
q̄ signe mūdatis quib⁹ tal'mundatō necessa-
ria est. ita vt nullus oīno sit qui offerat sacrificiū
cum p̄cēs suis. **D**m̄s em̄ qui sic offerūt p̄
fecto m̄peccatis sunt. p̄ quib⁹ dimittēdis of-
ferūt. vt cum obtulerint accepti⁹ deo fūit.
tunc dimittan̄. **T**a. xxvi.

Doloris āt deus ostēdere ciuitate suā
tunc in ista suetudine nō futurā; dīc
it filios leui oblaturos hostias in iusti-
cia. Non ḡ in p̄co ac p̄ hoc eē p̄ p̄co. **V**nde
intelligi potest in eo q̄ secut⁹ adiūxit atz ait
et placebit dño sacliciū iude et ibilim sic die-
bus p̄stini⁹. et sicut anis p̄orib⁹ frusta sibi iu-
deos fm̄ legem veteris testam̄ti sacrificiorū
suoz p̄terita tempa polliceri; nō em̄ tūc in iu-
sticia s̄z in p̄cēs hostias offerebāt. quād pro-
p̄cēs p̄cipue ac p̄mitis offerebāt; q̄ ad vt
sādos ip̄e quem debemus utiq̄ credē ceteris
fuisse iusticiem fm̄ dei mādatum solēt p̄mum
p̄ suis offerre p̄cēs. de inde p̄ p̄li. **A**uapro-
ter exponit nos optet quo si accipiēdūm q̄d
dīctūt est. sicut dīct⁹ p̄stini⁹. et sicut anis p̄o-
rib⁹. fortassis em̄ temp⁹ illud om̄memorat. q̄
p̄mi homies in padiso fuēt. **T**unc em̄ puri at
q̄ integrī ab om̄i sorde ac labe peccati. scip-
los deo mūdissimas hostias offerebāt. ceterū
exquo cōmisse p̄uaricatōnis causa inde dimis-
si sunt. atq̄ humana in eis naturadānata est.
excepto uno mediatore. et post lauacrum re-
gnationis quibusq̄ adhuc p̄uulis. nemo mū-
dus a sorde sicut sc̄pē um est. nec infans cuius
est vni⁹ diei vita sup̄ tam. **N**ō si r̄ndetur. et
eos merito dīci posse offerre hostias iusticia
qui offerūt in fide. **J**ustus em̄ ex fide viuit q̄n
uis sc̄p̄m seducat. si dixerit se p̄cēm nō habē-
et. jideonō dicat. quia ex fide viuit nūquid di-
cturus ē quispiam hoc fidei temp⁹ illi sini esse

coequādū quādō ignī iudicij nouissimī mūda-
bunt. qui offerēt hostias in iusticia. **A**c p̄ hoc
q̄m post talem mūdationē nulluz peccatum
iustos habituros esse crederdū ē. pfecto illis
temp⁹ quātū attinet ad nō habere peccatum
nulli tempī oparādū ē nisi quādō p̄m̄ homi-
nes in paradise ā p̄uaricatōnem innocētissi-
ma felicitate vixerūt. **R**ecte itaq̄ intelligit
q̄ significatūt esse cum dēm ē. sicut dieb⁹ p̄sti-
nis et sicut anis p̄orib⁹. **N**am et p̄saiaz postea
q̄ celum nouū et terra noua p̄missa ē. int̄ certa-
ra que ibi dī sandez b̄titudine p̄ allegorias
et enigmata exequi p̄ quibus exp̄citōem con-
gruā reddere nos p̄hibuit vītāde longitudi-
nis cura fm̄ dies inq̄t ligni vite erūt dies po-
puli mei. **N**uis ā sacras literas attigit et igli-
rat vbi deus plātauerit lignuz vite. a cui⁹ ci-
bo sepati illis homib⁹ q̄n eos sua de paradi-
so eiecit inq̄tas. cūdem ligno circūposita est
ignea terribilq̄ custodia. **N**ō si quisq̄ illos
dies ligni vite q̄s om̄memorauit p̄pheraisaías
istos qui nūc agūt eccie xp̄i dies esse oten-
dit ip̄m̄s xp̄m̄ lignū vite p̄plexice dīctūt. q̄
ip̄ē sapientia dei de qua salomō ait. lignū vi-
te ē omnibus amplectētibus eam. nec ānos e-
gisse alijs in padiso illos p̄mos homies vnd-
tam cito eieci sunt vt nullum ibi gignerent
filium. et ideo nō posse illud temp⁹ intelligi i
eo q̄ dīctū ē. sicut diebus p̄stini⁹. et sicut an-
nis p̄orib⁹. istam p̄terea questōez. ne cogat
quod p̄lixum ē cuncta discutere. vt aliqd̄ bo-
rum veritas manifesta s̄fmet. vīdeo quippe
alteruz sensum. ne dies p̄stinoz et atios p̄ores.
carnaliuz sacrificioz nob̄ p̄ magno munē per
p̄phetam p̄missos fuisse credam⁹. hostie nāq̄
ille veteris legis in q̄busq̄ p̄conbus imacula-
te. ac sine villo p̄sus vicio vīdebātur offerri.
et significabāt homies sanctos qual solus inue-
tus e xp̄us sine villo oīno peccato p̄ inde quia
p̄ iudicium cuz fuerint etiam igne mundari
qui ciuismōi mundatōe sunt digni. in omnibus
sanctis nullus inueni⁹ oīno peccatu⁹ atz ita
scip̄is offerēt in iusticia. vt tales hostie oīno
immaculate. ac sine villo vicio sint sūte erunt
pfecto sine p̄stini⁹ diebus. et sicut anis priori-
bus. quādō in umbra huius rei future mūdissi-
me offerebāt hostie hec erit nāq̄ mundicia
tunc in mortali carne ac mēte sandez. que si
guraba in illaz corporib⁹ hostiaz. **D**einde
p̄pter eos qui nō mūdatione. sed dānationale
sunt digni. et accedam inq̄t ad vos in iudici-
um. tero testis velox sup̄ maleficos. et sup̄ ad-
ulteros et cetera. quib⁹ dānabilibus enumē-
ratis crīmibus ad dīdit. q̄mego dñs deus vī
et nō mutor. **T**anḡ dicet. **C**um vos mutauit
et in deterrī culpa restra. et in melius gratia

mea; ego nō muto. Testez vero se dicit fute-
rum. quia in iudicio suo nō indiget testibus.
eumq; velocē. siue q; repente ventur; est. erit
q; iudiciū ipo mōpīato eius adūctū celerrī-
mū q; tardissimū putabat. siue q; ipsas con-
uincet. fine vlla h̄monis plixitate oscientias.
In cogitationib; eius sicut sc̄ptum est. im-
pīn mērogatio erit. Et apostolus. Cogitatōi-
bus inq; accusantib; vel etiā excusantib;
in die q; iudicabit deus occultā boīm h̄mēs
uāgeliū meū p̄ ihesum xp̄m. Etiam sic ḡdo
mīn futur; testis intelligēdūs ē velox. cuz si
ne mora reuocatūs est in memoriam. vñ ouim
cat pūniatq; osciētiam.

¶ Ca. xxvii.

Illud etiā q; aliud agens moctauo decimo li-
bro ex isto p̄pheta posui ad iudicū nouissimū
p̄tinet vbi ait. Crūt mibi dicit dñs om̄potēs
in die q; ego facio in acquiſitōe. et religaz eos
sic ut elegit homo filiuz suū qui fuit ei. et ouer-
tar et videbitis quid fit mē iustum et impīu. et
mē fuiētem deo et eum q; nō fuit ei. q; ecce di-
es venit ardēs sicut elibān⁹ et oburet eos. et
rūt om̄s alienigenē. et vñū qui faciūt iniq-
tatem ſtipula. et succēdet eos dies venies dīc
dñs om̄potens. Et nō relinqueſ in eis radix
negramus. Et orietur vob; qui timetis nomē
meū ſol iuſticie. et ſanitas in pēmis eius. et egrē
diem et ſalietis ſic vituli de vīncū relaxati-
et ſculcabitis iniq;⁹. et rūt cīnis ſb; p̄ debī⁹ re-
ſtris dīc domius om̄potens. Nec dīſtatia p̄/
mīoꝝ atq; penaruz iustos dīſtimēs ab iniuſtis
que ſb; iſto ſole in huī⁹ vite vanitate nō cerni-
tur. quād ſb; illo ſole iuſticie in illius vite ma-
nifestatōne clarebit. Tunc p̄fecto erit iudici-
um. quale nunq; fuit.

¶ Ca. xxviii.

Quod vero ſbiungit idē p̄pheta memē
totē legis moyſi fui mei quā māda auf-
ei in oreb ad om̄s ifratel p̄cepta et iu-
dicia. oportune ſmemorat. post declaratū fu-
turuz tam magnū mē obſuatores legis ſtem
p̄toresq; diſcrimē ſimil etiam ut diſcāt legē
ſpūaliter intelligē. et inueniat in ea xp̄m. per
quē iudicē facienda est in bonos et malos ipa
diſcretio. Nō em̄ fruſtra idē dñs ait iudeis
Si crederetis moyſi. credētis et mibi. de me ci
ille ſcripit. Carnaliē quippe accipiēdū legem
et eius p̄missa trena-rerū celeſtiū ſiguras eſſe
neſciētēs in illa murmurā corruēt. ut dicere
auderēt. Vanus ē qui fuit deo. Et q; ampli-
us. q; custodiūm⁹ mādata eius. et q; ambula-
uim⁹ ſupplices aī faciem dñi oipotentis. Et
nūc nos b̄flos dicim⁹ alienos. et diſſicant om̄-
nes q; faciūt in iqtatē. Quib⁹ eoꝝ verb quo
dāmodū p̄pheta opulſus eſt nouiſſimū p̄nunci-
are iudicū vbi mali nec ſalteſ falſo ſint beati
ſed aptiſſime appaſat miſimi et boni nulla tē.

p̄orali ſalteſ miſeria labořet. ſed clara ac ſem-
piena b̄titudine p̄fruanſ. Dixerat quippe iſto
rū talia quedā verba etiā ſupius dicētūz
Om̄s qui faſ malum bonus ē in oſpētu domi-
ni. et tales ei placēt. Ad h̄ iniquaz oſra deum
murmura puerūt. legem moyſi carnaliē ac
cipiēdo. vnd; et ille in pſalmo. lxxij. pene cōmo-
tos dicit fuſſe pedes ſuos. et effuſos gress⁹ ſu-
os vtiq; in lapsu. q; zelauit in peccatorib;
pacem p̄eoꝝ intues. ita ut in etera dīcēt.
Nō ſciuit deus et h̄ ſcientia in excelſo. Eti-
am dīcēt. Nūquid vano iuſtificaui cor meū.
et laui in inocentib; man⁹ meas. Ut autem
ſoluēt hāc diſſicilimāz queſtiōem. que fit cuz
viden̄t boni eſſe miſeri. et felices mali. h̄ inq; labor
est aī me. donec introeam in ſanctuariū
dei. et intelligā in nouiſſimo. Judicio quippe
nouiſſimo nō ſic eūt. h̄ apta iniquoz miſeria
et apta felicitate iuſtoꝝ longe q; nūc eſt alid.

Oapparebit.

¶ Ca. xxix.

Vmāt admoſiuſz. vt memiſſet le-
gis moyſi. qm̄ p̄uidēbat eos mſto ad
huc tem̄no eam ſpūaliter ſic optuerat ac-
cepuros. ſtūnu ſbiecit. Ecce ego mittā vo-
bis heliam theſbitē anteq; veniat dies domi-
ni magnus et illuſtriſ. qui oueret cor patris ad
ad filiuz et cor homis ad p̄ximuz ſuū ne forte
venies peccātā fram penitus. Per hūc heliaz
magnum mirabileq; p̄phetaz expoſita ſibi le-
ge. vltimo tem̄pe aī iudicū iudeos in xp̄m re-
rum id ē in xp̄m noſtzeē credīos. celebriſū
eſt in h̄monib; cordib; q; fideliū. Ipſe q; p̄/
pe aī adūctū iudicis ſaluatoris nō imērito
ſperatur eſſe vēturus qui etiā mūcviuire nō
imērito credit. Curru nāq; igneo raptus eſt
de rebus hūanis. q; euidētissime ſancta ſcrip-
tura teſtatur. Cum renēt ḡ exponēdū legez
ſpūaliter. quaz nūc iudei carnaliē ſapiūt. ou-
ter cor patris ad filium id ē cor patruz ad fili-
os. Singularem q; p̄ numero plurali inepie-
tes. lxx. poſuerūt. Et eſt ſenſus ut etiā fili ſic
intelligāt legem id eſt iudei. quē ad modū pa-
tres eoz. dū in id q; ſenſerūt illi ſentīt et
iſti. Vbi. lxx. dixerūt. et cor homis ad p̄ximuz
ſuū. Sunt em̄ in ſevalde p̄ximū patres et filiū
Quāq; in verb ſeptuagita inepietūz. qui pro-
p̄tice inepietati ſunt. poſt ſenſus aliud idēz
q; rectior inueniri. ut intelligāt helias cor dei
patris ſiſurus ad filium nō vtiq; agendo ut
pater diligat filiuz. ſed docendo q; pater di-
ligat filiuz. ut etiā quem p̄ius oderant dili-
gant eundem qui noſter eſt xp̄us. Judeis em̄

nūc aversum cor hz deus a xpō nostro. q: hoc putat. **E**is ergo tuc cor eius dūretur ad filium cum ipi sūlo corde dībicerint dilectōnez pa tris in filium. **N**ō vero sequit̄. et cor homis ad p̄ximus suū. id est dūret hēlias cor homis ad p̄ximus suū. quid melius intelligit̄ q̄ cor hoī mis ad hoīm xp̄m. **C**ur em̄ sit in forma dei de us nōster formā hui accipiēs. esse dignat̄ est etiam p̄ximus nōster. **H**oc ergo faciet hēlias ne forte m̄quā veniā. et p̄cutiam frām p̄nīt̄. **T**erra sunt em̄ qui frēna sapiūt̄. sc̄ inde car nales vſq̄ nūc. **E**x quo vicio or̄t̄ a deum mur mura illa venerūt̄. quia mali ei placent. et va nus est qui hui deo.

Ta. xxx.

Multa alia sunt septuraruī testimonia om̄iarum nouissimo iudicio dei. que si om̄ia colligā nimis longū erit. **S**atis ergo sit: q̄ et nouis et veteribus literis sacris hoc p̄nunciatiū esse pbauimus. **H**ec veterib⁹ p̄ xp̄m futurū esse iudiciū id ē iudicē xp̄m de celo esse venturuz. nō tanq̄ nob̄ euīdēter exp̄sum est. p̄ptere a quia cum ibi dīc dñs deus se esse venturū v̄l dñm deum d̄: esse venturū: nō oſequēter intelligitur xp̄us dñs em̄ d̄: et pa ter est et filius et p̄fūſandus nego hoc tñ int̄ statum relinque nos oportet. **P**rimo itaq̄ de mōſstrandū est. quēadmodū ihesuſ xp̄us tanq̄ dñs deus loquaſ in p̄pheticis libris et tamē ihesuſ xp̄us euīdēter apparet ut et quād nō sic apparet. et tamē ad illud vltimū iudiciū dñs deus d̄: esse venturū; possit ihesuſ xp̄s in telligi. **E**t locus apud psaliam p̄phetam. qui h̄ quod dico euīdēter oīdit̄. Deus em̄ p̄phe tam: audi me inq̄t iacob et israhel quem ego voco. **E**go sum p̄mus et ego in semp̄enū et manus mea fūdauit frām. et dexter a mea fir maut celuz. **V**ocabo eos et stabūt simul: et cō gregabūt̄ om̄es et audīt̄. **N**uis em̄iciauit hec. **D**iligens te: feci voluntatem tuā sup ba bilonem ut auferaz semē caldeoꝝ. **E**t locut̄ sum. et ego vocau et adduxi eum. et p̄sperez feci viam eius. **A**ccedite ad me. et audite hec. **N**on a p̄ncipio locutus sum in abſcōdito. qñ siebat ibi eraꝝ. **E**t nūc domius deus misit me et sp̄us eius. **N**empe ipse est qui loquaſ sic domius deus. nec tamē intelligetur ihesuſ cri stus mihi addidisse. et nūc dñs deus misit me et sp̄us eius. **H**oc em̄ dixit ſuī formā hui de re futura vrens p̄teriti tempis verbo. quēadmo dum apud eundez p̄phetaſ legitur. sicut ouis ad imolādum dūctus est. Non em̄ ait duceſ: sed p̄eo quod futurū erat p̄teriti tempis ver bum posuit. **E**t affidue p̄phete ſic loquuntur. **E**t et alius locus apud zāchariam qui h̄ euīdēter ostēdit. q̄ om̄ipotētem mihi om̄ipotēt̄. **N**uis quēmī deus pater deum filiuꝝ. **N**am

ita ſeptum est. **H**ec dicit dñs oſpotens Post gloriā mihi me ſup gentes. que ſpoliauerēt vos. q̄ qui tetigerit vos. quāt̄ agit pupillā oculi eius. **E**cce ego īferam manū meā ſup eos. et erunt ſpolia hiſ qui huierāt eis. et cog ſcetis quia dñs om̄ipotens mihi me. **E**cce dič domius om̄ipotens a domino om̄ipotente ſe miſſuz. **N**uis hic audeat intelligē nī ſp̄m lo querem ſez ouibus que pierant domus iher. **A**it nāq̄ in euāg elio. **N**on ſum miſſus nī ad oues que pierūt̄. domus iſrahel q̄s hic opa ruit pupilli oculi dei. ppter excellētissimuz di lectōnis affectus. **E**x quo ḡnē ouiuꝝ. et iaz ip̄i apostoli huierūt̄. **B**ed post gloriām reſurre ctōnis viiq̄ ſue. que anteq̄ fieret ait euāge liſta. ihesuſ nō dum erat glorificatus. etiā ſu per ḡtētes miſſus est in aplis ſuis. ac ſic imple tum est qđ in pſalmo legitur. **E**rues me de cō tradicōnibus p̄pli. ſtitues me in capite gen tium ut qui ſpoliauerāt iſrahelitas. quibusq̄ iſrahelite huierāt. quād ſunt ḡtib⁹ ſb̄diti n̄ viciffim eodem mō ſpoliaerāt̄. ſed ip̄i ſpolia fierēt iſrahelitaruꝝ. **H**oc em̄ apostolis p̄miſe rat dicens. **F**aciam vos p̄ſcatores hoīm. **E**t v̄meoz. ex hoc iam inq̄t̄ hoīies eris capiēs. **S**polia ḡ ſiēt. ſed in bonum tanq̄ erepta vasa illi forti. h̄ ſortius alligato. **T**emp̄ ſūdeꝝ p̄phetam domī d̄: loquēt̄. et erit inq̄t̄ in die illa queram auferre om̄es gentes que veniūt con tra iher. ſt̄ effūdam ſup domū dauid. et ſuper habitatores iherusalē ſpiritū gratie et miſe ricordie et apſicēt ad me p̄ eo q̄ insultauerūt et plangēt ſup eo plancēt̄ quāt̄ ſup cariſſimū et dolebūt dolore quāt̄ ſup vniq̄entū. **N**un quid mihi dei est auferre om̄es ḡtētes inimicas ſancte ciuitatis iherusalē. que veniūt ſera ea. id est otrarie ſunt ei. vel ſic alijs ſunt inēpreta ti. veniūt ſup eam. id est aut effundē ſuper domū dauid. et ſup habitatores eiusdem ciuitatis ſpiritū ḡtē ſup miſericordie. **H**oc vniq̄ dei est. et exp̄ſona dei d̄: p̄ p̄phetam et tamē hunc deum h̄ tam magna et tam diuia faciētem ſe ſe xp̄us oſtendit. adiungēdo atq̄ dicēdo. **E**t apſicēt ad me p̄ eo q̄ insultauerūt. et plagēt ſup eo plancēt̄ quāt̄ ſup cariſſimū ſue dile ctūm. et dolebūt dolore quāt̄ ſup vniq̄entū. **P**enitēbit qui p̄te in die illa iudeos etiā eos qui accepturi ſut ſp̄m gratie et miſericordie q̄ in eius paſſione insultauerūt xp̄o eoz ad eū aspererint in ſua maiestate veniēt. eūq̄ eſſe cognouerint quē p̄us humilem in ſuī parētibus illuerūt. quāt̄ ſi ip̄i parētēs eoz tāte illius impietatis audētores resurgētes vide bunt eum. ſed p̄mīdi iam nō adhuc coīzē di. **N**on itaq̄ hoc loco ip̄i intelligēdi ſuī vbi dīctum est. et effundāt ſup domū dauid. et ſup

7

habitatores ih̄i: insp̄m gratie et misericordie; et
aspiciet ad me pro eo quod insultauerit; sed tamen
de illo spiritu venientes per feliam illo tempore
sunt creditur. **S**icut diximus iudicis; vos occi-
distis Christum quia uis habet parientes eorum fecerit; sic
et isti se dolebunt fecisse quodammodo; quod fecer-
tū illi ex quo spiritu descendunt. **R**uauis ergo
accepto spiritu gratie et misericordie iam fide-
les non danabuntur cum impensis paribus suis
dolebunt enim tanquam ipsi fecerint quod ab illis factum
est. **N**on igitur dolebunt reatu cuiusvis; sed pietatis
affectione. **P**ane ubi dixerunt lxx: in preterea
et aspiciet ad me pro eo quod insultauerit; sic inter-
pretatus est ex hebreo; et aspiciet ad me quem offi-
xerunt. **D**uo quidem verbo euidentius Christus appa-
ret crucifixus. Sed illa insultatio quam lxx: posse
maluerunt; eius vniuersitate non defuit passio. **N**a-
nū detecto et alligato; et adiudicato; et opprobri-
o ignominioso vestis induito; et spinis coronato;
et calamo in capite percussio; et irridens fixis ge-
nibus adorato; et crux suam portanti; et in ligno
iam pendenti; utique insultauerunt. **P**romis-
de interpretatio non sequentes uenient sed utramque
iungentes; eum et insultauerit et fixerunt legem
plenum veritatem dimicante passio agnoscimus.
Cum ergo in apertis litteris ad nouissimum iudi-
cium faciendum deus legit esse vestitum; et si
eius alia distinctio non ponat timido propter ipsum
iudicium Christus dominus intelligi; quod si pater iudica-
bit; propter aduentum filii homines iudicabit. **N**am ip-
se puer puerum manifestatorem non iudicat quem
quod; **H**omine iudicium dedit filio. **Q**ui manifesta-
bit hoc iudicatus sicut hoc est iudicatur. **Q**uis
est enim alius; de quod idem deus loquitur pislaiā sub
noi Iacob et Israel; de cuius semine corpus accepit
And ita scriptum est. **J**acob puer meus; suscipi-
am illum; Israel dilectus meus; assumptus est a me
mea; dedi spiritum meum in illum; iudicium genit-
ibus perferet. **N**on clamabit; neque cessabit; neque
audiret foris vox eius. **C**alamum quassatum non ote-
ret; et in humum non extinguetur; sed in veritate per-
feret iudicium. **N**efulgebit et non obscuretur donec
ponat in era iudicium; et in noce eius gentes spe-
rabunt. **I**n hebreo non legitur Iacob et Israel. **S**ed
quod ibi legitur huus meus; nimis lxx: in interpretis
vobis ad monentem quod tenus id accipiebat; quod
scilicet propter formam huius dicitur; est in qua se altissi-
mus humilium probuit; ipsius hois nomine ad eum
figurandus posuerunt; de cuius genere eadem huius
forma suscepta est. **P**atus est in eum spissatus
quod et in columba specie euangelio teste monstratum
est. **J**udicium gentium perulit; quod pronuncia-
vit futurum; quod gentibus erat occultum. **M**asue-
tudine non clamauit; nec tam in predicanda veri-
tate cessauit. **S**ed non est audita foris vox eius
nec auditur; quoniam quidem ab eis qui foris ab eius

coepit precisi sunt non illi obedit; ipsoque suos pre-
eutores iudeos qui calamo q̄ssato prodita in te-
gritate et lino sumati amitto lumine cooperati
sunt non extitit; non extixit; qui peccat eis; qui non
dixi venerat eos iudicare; sed ab eis iudicari.
In veritate sane perulit iudicium; predicens eis
quodammodo puniti erant; si in sua malignitate p̄fis-
teret. **R**efusilis in morte facies eius; in orbe fa-
ma eius; ne os tractus sive otitus est; quod ne quis
in se negat in ecclesia sua ut esse defistet p̄secuto-
ribus cessit. **E**t ideo non est factum nec fuit quod is-
simici eius dixerunt; vel dicunt; quodammodo morietur et
peribit nomen eius. **D**onec ponat in era iudici-
um. **E**cce manifestum est quod absconditus que-
rebamus. **N**oc enim est nouissimum iudicium; quod
ponet in era cum venient ipse de celo. **D**e quo
iam vidimus impletum quod hic ultimum pos-
sum est; et in nomine eius ḡtes sperabunt. **P**er
hoc certe quod negari non potest; etiam illud
crebat quod impudenter negatur. **Q**uis enim
speraret quod etiam hic qui noluit adhuc credere in cri-
stum iam nobiscum videntur; et quoniam negare non
potest; dentibus suis frenderet et tabescunt. **Q**uis si
quaerat speraret gentes in Christi nomine speratas
quodammodo tenebantur ligabatur; cedebatur; illudeba-
tur; crucifigebatur; quodammodo et ipse discipuli spem
prodiderat quod in illo habebant et cepant. **Q**uod
tunc unum latro speravit in cruce; nunc sperat
gentes longe lateque diffuse. **E**t ne in eternum mo-
riatur; ipsa in quodammodo mortuus est cruce signatur
Gullus igitur vel negat vel dubitat propter Ihesum cri-
stum tale quale istis sacris litteris prouinciatur
futurum esse nouissimum iudicium; nisi qui ei sebz
litteris nescio quae incredibili animositate seu
ceitate non credit; que iam veritatem suam ori-
bi demonstrauit etiam fratrum. **I**n illo itaque iudicio
circa illud iudicium; has res didicimus esse ve-
turas. **D**eliam testitem; si dem iudeoz; anti-
propter pfectum; propter iudicatum; mortuorum
resurrectorum; bonorum malorum direptionem mundi
ostegrandem eiusdemque renouacionem. **Q**ue
omnia quidem vetera esse credendu est. **S**ed quod
bus modis et quo ordine veniam magis rite do-
cebit rerum experientia; quod nunc valet sequi
ad perfectum homini intelligentia. **E**xistimo tamē
eo quo a me memorata sunt ordinis esse ven-
tura. **D**uo nobis ad hoc opus p̄tinentes reliqui
sunt libri; ut adiuuante domino permisso ampleamus.
Duo erit unus de malorum supplicio alius de
felicitate iustorum. **I**n quibus maxime sicut de
donauit argumenta reuelentur humana quae otra
predicta ac permisso diuina sapienter sibi miseri-
dere videntur; et salubris fidei nutrimenta velut
falsa et ridenda ostennunt; qui vero secundum deum
sapient omnia que incredibilia videntur hoibus
tamē scripturis sanctis quae iam veritas multis

modis asserta est ostinetur maximū argumētū
tenet veracem dei omnipotētia quē certū ha-
bent nullo modo in eis potuisse metiri. et posse
facere quod impossibile est infideli.

LExplicit liber viceimus.
Incipit tituli in libri. xx.

- D**e ordine disputatōnis qua p̄us differen-
dum est de p̄petuo supplicio dānator̄ cū dy-
bolo. quā de eīna felicitate sanctor̄. i.
An possint corpora in v̄stione ignis esse ppe-
tua. ii.
An sequēs sit ut corporeū dolorem sequa-
tur carnis interitus. iii.
De naturalib⁹ exemplis quoꝝ consideratio-
doceat posse in cruciat⁹ viuetia corpora pma-
nere. iv.
Quāta fint q̄ nō recte queāt agnoscī. et ta-
mē adēm vera esse nō sit ambigū. v.
Nō omnia miracula naturalia fint. sed
pleracq; humano īgenio modificata pleracq;
autem demonū arte oposita. vi.
Nō n̄ rebus miris lūma credendi ratio sit
omnipotētia creatoris. vii.
Don esse otra naturā cum in aliqua re cui⁹
natura innotuit aliquid ab eo qđ erat notu⁹
incipit esse diuersum. viii.
De gehenna eternarum qualitate pena-
rum. ix.
An ignis gelenne si corporalis est possit ma-
lignos spirit⁹ id est demones īcorporeos ta-
du suo aduare. x.
An hoc ratio iusticie habeat ut nō fint ex-
tentiora penaz tempa q̄ fuerit peccator̄. xi.
De magnitudine puaricatōnis p̄me ob quā
eīna pena omib⁹ debetur. q̄ extra gratiam
fuerint saluatoris. xii.
Contra opiniōm eoz qui putāt criminō
fis supplicia post mortē causa purgatōnis ad
hiberi. xiii.
De penis temporalib⁹ isti⁹ vite quib⁹ sub-
iecta est humana oditio. xiv.
Nō omne opus gratie dei eruentis nos
de profunditate veteris mali. ad futuri seculi
penitentiam. xv.
Sub quib⁹ gratie legib⁹ omēs regenera-
toꝝ habeantur etates. xvi.
De his qui putāt nullor̄ hominē penas in et-
erni esse metisuras. xvii.
De his qui nouissimo iudicio ppter īcessio-
nes sanctor̄ nemiem hominē putāt esse damnal-
dum. xviii.
De his qui impunitatez om̄i peccator̄ p-
mitēt etiam hēticis ppter participatōz cor-

poris xp̄i.

xx.

De his qui nō omib⁹ sed eis tantum qui
apud catholicos sunt renati. etiaꝝ si postea in
multa crīmīa erroresq; pruperint indulgen-
tiam pollicent. xx.

De his qui eos q̄ pmanent in catholica si
de etiam si pessime vixerit. et ob hoc v̄ti me-
ruerint tamen ppter fidei fundamētum saluā
dos esse definit. xx.

De his qui putāt ea crīmina q̄ īf elemo-
finari opa omittunt. ad damnationis iudici-
um non vocari. xxii.

Contra opinionem eorū qui dicūt nec dia-
boli nec hominū malorū ppetua futura supli-
cia. xxiii.

Contra eoz sensum qui in iudicio dei oib⁹
reis ppter sanctor̄ preces putāt esse parcen-
dum. xxiv.

An hi qui ī hereticos baptizati sunt et
deteriores postea male viuedo facti sunt. vel
hi qui apud catholicos renati ad hēses ā scis
mata trahierunt. vel hi qui a catholicis apud
quos renati sunt nō recedētes crīmōe viue-
re psterūt. possint pprivilegio sacramētōz re-
missōem ētm̄ sperare supplicij. xxv.

Quid sit in fundamēto habere xp̄m. et quibus
sponteatur salus q̄si p̄ iḡms v̄sturā. xxvi.

Contra eoz p̄suacionē qui putāt sibi nō obfu-
tura p̄cta in quib⁹ cum elemosinas facerent
psterunt. xxvii.

Expliçitū tituli libri. xx.

Incepit liber. xx.

Ca. p̄mu⁹

Vm per ihesuz xp̄m
dñm nostrū iudicez
vivoꝝ atz mortuoꝝ
ad debitos fines am-
be puerūt ciuita-
tes quazz vna est dei
altera dyaboli. cuius
mōi supplicium fit fu-
turū dyaboli et om̄i
ad eū p̄tinētūm in hoc libro nob̄ quātu⁹ ope-
diūa valebimus diligētius disputādum est
Ideo a thunc tenere ordinē malui ut postea
differam de felicitate sefōz. qm̄ vtrūq; cum
corporib⁹ erit. et incredibili⁹ videtur esse in
eternis corpora durare crūtiatib⁹. qz fine dolo-
re vilo in eīna būtudine pmanē. Ac p̄ hoc cū
illam penā nō debere esse incredibile demon
strauero. adiuuabit me plurimū ut multo fa-
cilius om̄i carēs molestia īmortalitas corpo-
ris in sanctis futura credatur. Nec a diuis or-
do iste abhorret eloquīs vbi aliquādo quid